

HUGGET

VICTORS ENDA ÖVERMAN I GIBRALTAR

Ordföranden har ordet

I MIN LEDARE I FÖRRA numret av Hugget (nr 08/1) belyste jag hur åldersstrukturen i Manhems medlemskader förändrats under den gångna tioårsperioden. Vi har fler seniormedlemmar och kategorin schack4anbarn är helt ny. Däremot har mängden äldre ungdomar och reguljära juniorer minskat.

Som av en tanke har två centrala medlemmar, oberoende av varandra, under våren fört fram tanken att vi kanske lägger för mycket tid och resurser på ungdomsverksamheten. Den ene menade att man kan få mer verksamhet för nedlagt arbete, i och med att de flesta juniorer förr eller senare slutar och att det investerade arbetet därmed går förlorat. Den andre såg hur mycket tid jag själv lägger ned på ungdomarna och såg sambandet mindre ungdomsarbete = mer tid till annat.

Det är förvisso sant att ungdomsverksamhet fordrar en hel del arbete. Den är mer ledarintensiv än tävlingsverksamheten och det är sant också att många börjar och få blir kvar (liksom för vuxna nybörjare). Slutsatsen må vara välment men jag tycker

att den är helt fel. Jag har svårt att tro att det är en framgångsväg att vända sig inåt med en åldrande medlemsstock, och huggetledaren slutade också med en förmodan att vi i själva verket skulle behöva en större ungdomsverksamhet.

Faktum är att jag berörde värdet av ungdomsverksamhet i ledaren i Nafset nr. 10 (1993). Det står sig ganska väl än i dag och jag tar mig friheten att citera mig själv:

”I många föreningar är inställningen ungefär den här: ’Vi borde kanske ha en ungdomsverksamhet’, ’Kan inte du offra dig för klubben och ta hand om ungdomarna?’, ’Det verkar jobbigt med en massa ungdomar

som springer omkring’ eller liknande. I vissa fall vill man gärna ha ett framgångsrikt elitlag, men tror – eller vill tro – att man kan bygga ett högt torn utan en grund. I andra fall är man mest intresserade av social samvaro inom det redan befintliga vuxengänget, en i och för sig respektabel men på sikt ganska riskfylld inställning. Sammanfattningsvis är det alltför vanligt att, i stället för den starka vilja som fordras, en ljum välvilja eller i värsta fall likgiltighet råder.

Det har nu gått sjutton år sedan vi i Manhem drog i gång vår ungdomssatsning. Genomgående har styrelserna under den tiden intagit en mycket positiv hållning till den. Detta är förstås dels en fråga om resurstilldelning – ungdomsverksamheten har aldrig behandlats som en restpost i budgeten, vilket tyvärr förekommer – men handlar också om den psykologiska inställningen, om det intresse som visas ungdomsverksamheten och vilken status den tillmäts.

I Manhem är denna status hög och det på goda grunder. En välskött ungdomsverksamhet har så många goda effekter för klubben i dess helhet att den fungerar som en motor:

1. Mest uppenbart är förstås att den skapar återväxt av nya spelare, såväl på bredden som för elitlagen.
2. Väl så viktigt är dock att man också fostrar nya ledare, en helt nödvändig förutsättning för att kunna gå vidare. Här måste man säga att vi i Manhem har varit framgångsrika.
3. Visserligen kostar allt man gör pengar, men ungdomsverksamheten alstrar intäkter också eftersom myndigheterna åtminstone hittills varit väl medvetna om betydelsen av en meningsfull fritid.
4. Allt detta tillsammans bidrar till att skapa framtidstro inom klubben, vilket är det

” En välskött ungdomsverksamhet har så många goda effekter...

viktigaste av allt. I Manhem vet vi att vi inte behöver jaga kortsiktiga värvningar, frukta att klubbturneringarna inte kan genomföras eller överväga sammanslagningar som riskerar att skada klubbkänslan. I stället kan vi inrikta oss på att i lugn takt fortsätta bygga upp vår klubb.”

NÄR JAG NU SJÄLV läser dessa rader sexton år senare känner jag att, hur kloka de än är, något ändå saknas. Rationella argument för ungdomsverksamhet i all ära, men de hoppar över ett av de viktigaste – glädjen i att arbeta med ungdomar!

Själv har jag hållit på som ungdomsledare i mina modiga 34 år och det gör man inte av plikt-känsla allena. En sak man ibland hör är hur någon säger att han har fått ut så mycket av schackspelet, så att han vill ge något tillbaka. Det är ett bra skäl, men man skall tillägga att ungdomsledaren också

får en hel del tillbaka själv i det utbytet.

Det är helt enkelt roligt att se hur ett ljus går upp för eleverna, hur de lär sig nya saker och hur de utvecklas både som schackspelare och som människor. Och vetskapen om att schackledaren själv till någon liten del bidrar till den utvecklingen är i sig en källa till tillfredsställelse.

Barn är mer tydliga i sina känslouttryck än vuxna. Det är roligt att se och väcka entusiasm och att märka hur elevens intresse ibland ökar som följd av en lyckad aktivitet. Barn är dessutom ofta roliga, ibland oavsiktligt, i sitt beteende eller i hur de uppfattar saker. Nog kan det hända att de gör ofog ibland, men mångfalt vanligare är att de uppför sig väl. Och bland det roligaste är när en elev som visat felaktigt beteende rättar till detta.

Ett särskilt nöje är de resor vi ibland gör. Då har man inte träningsvardagens sysslor att tänka på utan har tid att med intresse följa elevernas spel och lära känna ungdomarna bättre i samvaron.

Jag började alltså själv som ungdomsledare vid 17 års ålder och ofta låter sig äldre ungdomar

intressera sig för att hjälpa till. Bortsett från värdet för klubben är det utmärkt övning i ledarskap och det är en bra känsla att klara av ett ansvar. Det är dessutom nyttigt.

Vid vårsångens utgång är följande aktiva som ungdomsledare för klubben: Rutger Almquist, Harald Berggren Torell, Rickard Dave, Calle Jarebo, Rasmus Kindberg, Victor Nithander, Rikard Roos, Zakarias Sjöström Dyrefelt, Jakob Wähländer, Per Östlund och undertecknad. Det är vackert så, men om vi skall fortsätta att ta bättre hand om fler ungdomar, så behöver ännu fler manhemiter ge sig chansen att känna ungdomsledarglädje! ✨

Mats Eriksson

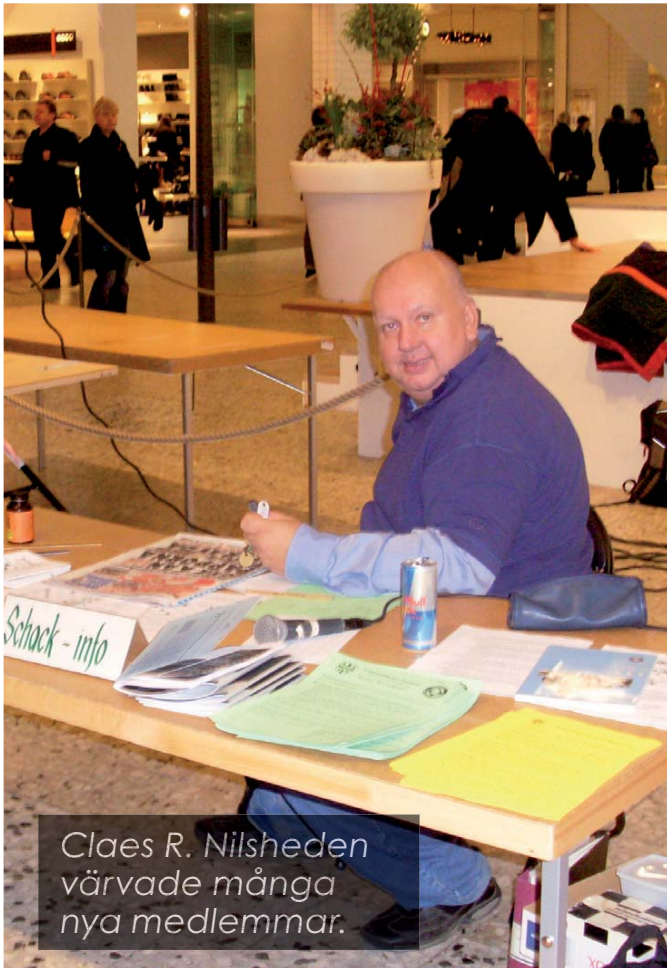
INNEHÅLL

Ordföranden har ordet	2
Nordstadsdagarna 2009	4
En kanins bekännelser	6
h9	11
SM i Växjö	12
Schackfestivalen i Gibraltar	30
Partier	36
Mississippialligatorn	44

” hoppar över det allra viktigaste – glädjen i att arbeta med ungdomar!...

NORDSTADSDAGARNA 2009

Foto: Anders Pettersson

Claes R. Nilsheden
värvade många
nya medlemmar.

Knattecupen avgjordes som
vanligt på storbrädet. Våra
duktiga 10-åringar spelade.

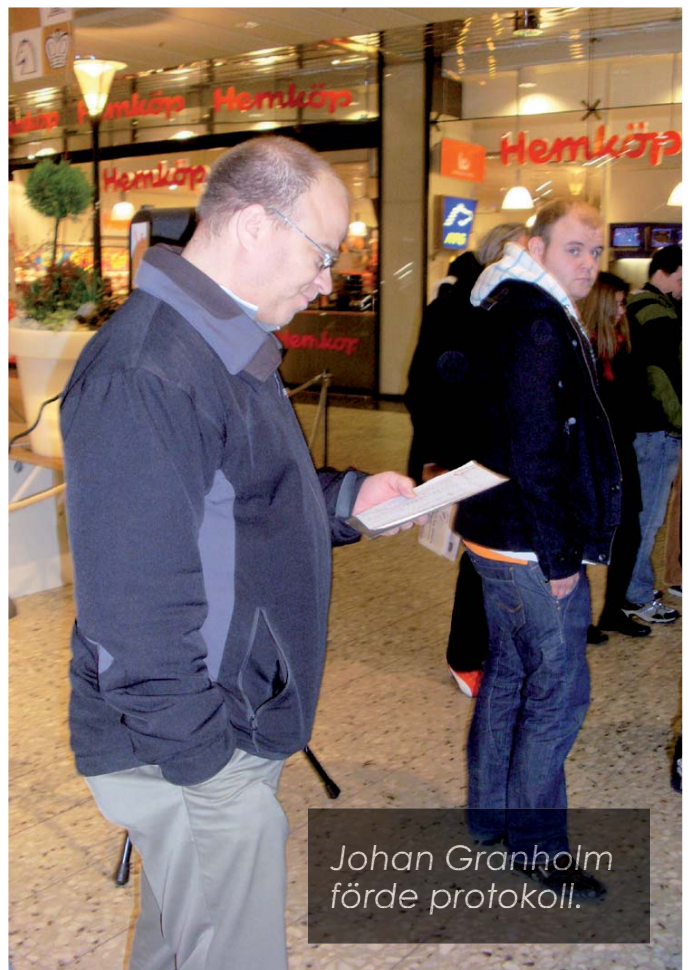
Klassiska nordstadsblixten.
Närmast kameran Johan Lönnroth
mot Patrik Abrahamsson.

Jessica Bengtsson gav simultan mot nordstadsbesökarna. Packat med åskådare!

Jörgen Dircks (f.v.) spelade blindschack mot publiken. Alla studerade ställningen på brädet utom Jörgen som fick nöja sig med att ha den i huvudet.

Johan Granholm förde protokoll.

KM 2008

Sören Svensson

En kanins bekännelser

Även undertecknad har läst Simon Webbs underhållande bok: "Bli oslagbar i SCHACK – bli en tiger vid brädet" för att anknyta till Mats Erikssons reportage om KM 2007.

I boken beskrivs "Hur man fångar kaniner" och "Hur man gillrar fällor för Heffaklumpar", värdefull kunskap att bära med sig inför ett klubbmästerskap!

#	Namn	Rat.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Σ
1	Dan Larsson	2077	x	½	½	1	1	1	1	0	½	½	6
2	Sören Svensson	1928	½	x	0	1	½	1	0	1	1	1	6
3	Jonas Bengtsson	2007	½	1	x	0	½	½	½	1	1	1	6
4	Björn Holmgren	2024	0	0	1	x	1	½	0	1	1	1	5½
5	Jens Lundell	1989	0	½	½	0	x	½	1	1	1	1	5½
6	Mats Eriksson	2149	0	0	½	½	½	x	1	1	1	1	5½
7	Johannes Aira	1878	0	1	½	1	0	0	x	½	0	1	4
8	Tommy Wickström	1916	1	0	0	0	0	0	½	x	½	1	3
9	Kristian Aaltonen	1954	½	0	0	0	0	0	1	½	x	1	3
10	Jan Herrman	1818	½	0	0	0	0	0	0	0	0	x	0½

ARETS KM VAR något starkare besatt än föregående års med flera spelare över 2000 i ranking. Självtillhörde jag definitivt kaninerna och Mats Eriksson fick även denna gång ikläda sig rollen som "Heffaklump". Den största, både med tanke på högst ranking och även i egenskap av regerande mästare. Det är inte lätt att vara Heffaklump, fråga mig, jag vet. I SM i Stockholm 2007 skulle jag spela i en klass II-grupp eftersom jag hade gjort en mindre lustig färd neråt i klasssystemet. Jag var "Superheffaklump" och det slutade med att jag lyckades få ihop tre remier på sju ronder! Bättre gick det för Mats men till slut så saknades det en halva för att han skulle sälla sig till ledaretrojkan.

Mats kommer säkert tillbaka revanschsugen 2009 och varför kan inte halva elitserielaget ställa upp? Tänk er, fem Heffaklumpar mot fem kaniner. Vilken jakt det skulle bli! Och vilken bra klockträning det skulle vara för Heffaklumparna, så att vi andra slipper att bita på naglarna när vi hejar på våra favoriter.

ATER TILL KM som blev en rekordjämn historia med sex deltagare inom en halv poäng. I täten hamnade en stabilt spelade Jonas Bengtsson, vår nye klubbkamrat Dan Larsson och jag "kaninen". Ett spännande särspel väntar under våren 2009.

Spelkvaliteten varierar kraftigt. De tål knappast att granskas under stormästarlupp,

men kampmoralen var god och stormästarremier var sällsynta.

Här följer två partier som visar att i KM gäller det att både ge och ta. Inför sista ronden ledde undertecknad efter förvånansvärt goda kaninsprång turneringen med en halva. Ett superbt utgångsläge, men det gick som det brukar gå...

Johannes Aira
SS Manhem 1878

Sören Svensson
SS Manhem 1928

Kungsgambit, KM-gruppen 2008

1.e4 e5 2.f4 exf4 3.Lc4 Sf6 4.Sc3 c6 5.d4 Lb4 6.e5 Se4 7.Sf3?!

Den av Johannes valda spelföringen anses tvivelaktig och inte gör 7.Sf3 saken bättre. Westerinens specialare 7.Kf1!? kan vara värt att pröva.

7. - Sxc3 8.bxc3 Lxc3† 9.Ld2 Lxa1 [-+! 10.Dxa1 d5 11.Ld3 0-0 12.Lxf4 c5! 13.c3 Sc6 14.0-0 cxd4 15.Dd1 g6?

Ett onödigt "säkringsdrag", men jag såg spöken i form av 16.Lxh7† och 17.Sg5† men det är ingen fara på taket då Lf5 finns som försvarsdrag. Efter 15. - dxc3 visar farbror Fritz + 4,0 för svart.

16.Sg5?! Sxe5 17.Sxh7!?

Har man sagt A får man säga B, men svart står på vinst.

17. - Sxd3 18.Lg5

Nu är Dc7 ett bra drag och svart är för tillfället torn över, men vänta, det finns ett bättre ...

18. - Sb2?

19.De1!

Nu vänder partiet och man ser konsekvensen av Sb2 då vit får tillgång till fältet h4 för damen och efter det att svart flyttat sin dam kommer Sf6† följt av Kg7 och Lh6† och det är slut. Alltså återstår

19. - f6 20.Sxf6† Txf6 21.Lxf6 +- Dd7 22.Db1?

Johannes slappnar av och ger mig chansen att komma tillbaka, men jag har ingen bra dag och det började bli ont om tid så jag ställer pjäserna på fel rutor i fortsättningen.

22. - d3 23.Dxb2 De6??

23. - Dc7 24.Dd2 Lf5=

24.Dd2 Kh7 25.Dg5 De4 26.Le5!?! Lf5 27.De7† Kh6 28.Lf4† Dxf4 30.Txf4 svart gav upp!

Foto: Sjöveig

Efter en något tvivelaktig öppning förde Johannes – när chansen uppkom – partiet till vinst utan pardon.

NÄSTA PARTI ÄR ett relativt långt parti, men med komplicerat mittspel och klurigt slutspel. På tal om långa partier kan jag nämna att de två remipartier som jag spelade i årets KM mot Jens Lundell och Dan Larsson varade i 160 drag och sammanlagt 15 timmars speltid. Bra träning!

Kristian Aaltonen
SS Manhem 1954

Sören Svensson
SS Manhem 1928

Semi Slaviskt, KM-2008

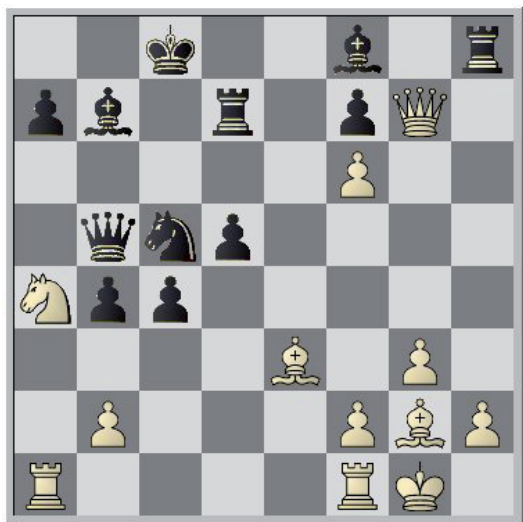
1.d4 Sf6 2.c4 e6 3.Sf3 d5 4.Sc3 c6 5.Lg5 dxc4

Botvinnikvarianten som leder till mycket skarpt spel.

6.e4 b5 7.e5 h6 8.Lh4 g5 9.Sxg5 hxg5 10.Lxg5 Sbd7 11.exf6 Lb7 12.g3 c5 13.d5 Db6 14.Lg2 0-0-0 15.0-0 b4 16.Sa4

Den andra huvudvarianten lyder 16.Tb1!? Da6 17.dxe6 Lxg2 18.e7 och leder inte till mindre komplicerade varianter. För att hitta rätt här bör man ha gjort lite hemmaarbete.

16. - Db5 17.a3 exd5 18.axb4 cxb4 19.Le3 Sc5 20.Dg4† Td7 21.Dg7!

Det behövs två för att dansa och Kristian bjuder upp! Detta fantastiska drag härstammar från Ivanchuk och det enda som jag visste nu var att svart klarar sig, men hur?

21. - Lxg7 22.fxg7 Tg8 23.Sxc5

Nu har vi kommit till den fas i partiet där jag skall börja spela själv. Jag funderade på 23. - d4 som det visade att Shirov spelade i stampartiet mot Ivanchuk i Wijk an Zee 1996. Partiet fortsatte 24.Lxb7† Txb7 25.Sxb7 Db6 26.Lxd4!! Dxd4 27.Tfd1 och vit vann.

Bästa draget anses vara 23. - Txc7! 24.Lh3 f5 25.Lxf5 och det ägnade jag inte en tanke utan spelade i stället

23. - Tc7 24.Sxb7 Txb7 25.Tfd1 Td7 26.Lh3 Kb8?

Fortfarande fanns chansen att spela 26. - f5! 27.Lxf5 Txc7 28.Txa7 Kb8 och svart står bättre

27.Lxd7 Dxd7 28.Lxa7†!

Klart bättre än 28.Txa7 Df5 29.Ta5 Txc7.

28. - Kb7!?!

Fritz ger med 28. - Dxa7 29.Txa7 Kxa7 31.Txd5 Kb6! 32.Tg5 f5 33.Txf5 Txc7 svart störst chans att överleva men samtidigt minskar risken för feldrag, så Kb7 får anses som ett praktiskt drag som också ger vit fler möjligheter att spela fel och mycket riktigt spelar Kristian nu på fel idé

29.Lc5?

Efter 29.Ld4! Dg4 30.Ta7† Kc6 31.f3! står vit på vinst

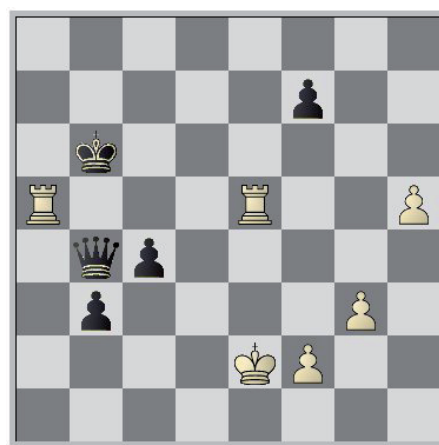
29. - Dg4 30.Lf8 Txc7 31.Lxc7 Dxc7 32.Txd5 Dxb2 33.Taa5!

Hur skall den här ställningen värderas? Själv spelar jag på vinst och funderar som bäst på hur remischackar skall undvikas. Därför

33. - Db1† 34.Kg2 De4† 35.Kf1 De7 36.Te5 Df8 37.Ke2!?

Här kunde Kristian ha säkrat remin med 37. Tec5, men Kristian spelar också på vinst!

37. - Kb6 38.h4 b3 39.h5 Db4!?

Inget roligt drag att få emot sig med endast 3 minuter kvar på klockan. Jag använde 22 av mina 25 återstående minuter för att kontrollera korrektheten, främst varianten 39.Tab5† såg farlig ut för svart, men 39. - Dxb5 40.Txb5† Kxb5 41.Kd2 Kb4 42.h6 b2 43.Kc2 Ka3 44.h7 Ka2 45.h8D b1D† 46.Kd2 Db2† vinner. Enda chansen för vit är 40.Kd1!, men Kristian spelade

40.h6 b2 41.h7 b1D

Förseglingsdraget. Vid en första blick på ställningen och med Fritz som kompanjon trodde jag att det var lätt vinst, men ju djupare analys desto svårare var det att finna vinstvägen. Nu följer några forcerade drag

42.Tab5† Dxb5 43.Txb5† Kxb5 44.h8D

**Dd3† 45.Ke1 c3 46.Db8† Ka4 47.Da7† Kb3
48.Dxf7† Kb2 49.Db7† Kc1**

Nu hotar matt på d1, så

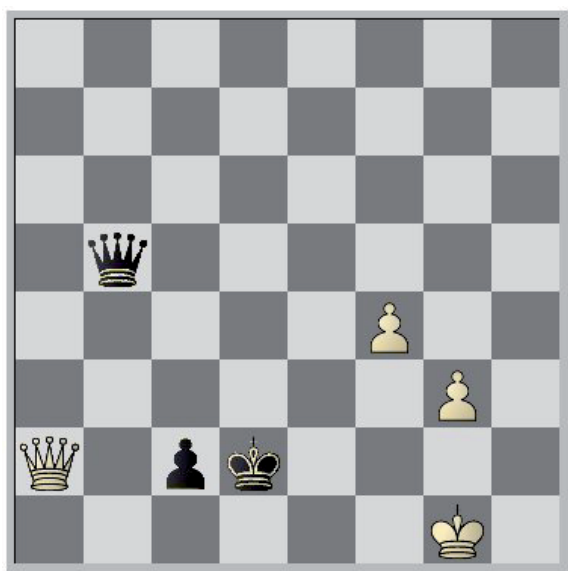
50.f4 De3†!

Mycket bättre än 50.Dxg3† följt av Dxf4 som bara skulle ge fler öppna diagonaler att schacka det svarta majestädet

51.Kf1 c2 52.Dd5 Kb2!

Klart bästa (kanske enda) sättet för svart att vinna. T.ex 52. - Dd2 53.Dc5 Kd1 54.Da3 c1D 55.Da4† ger endast remi!

**53.Db5† Kc3 54.Da5† Kd3 55.Da3† Kd2
56.Da2 De2† 57.Kg1 Db5! Vit gav upp.**

♣

Mats Eriksson

DAN LARSSON NY KLUBBMÄSTARE

SPELET I HÖSTENS KM gav en tredelad seger, som läsaren noterade i föregående artikel. Ett särs spel skulle ursprungligen avhållas i februari, men deltagarnas berömvärd höga aktivitetsnivå gjorde att det måste skjutas till maj.

Avgörandet skulle fällas mellan tre i stort sett helt jämnrankade spelare: Sören Svensson, det gamla gardets man med fyrtio år i medlemslistan, unge Jonas Bengtsson som nyss trampat ur juniorskorna (nåja, för tre år sedan) och det friska manhemblodet i form av Dan Larsson, som blev manhemit först i höstas, efter att tidigare ha spelat för Vi-Mo i Falkenberg.

Det skulle visa sig att den sistnämnde åtminstone den här gången dominerade totalt. Med siffrorna 1½-½ mot Jonas och med 2 - 0 mot Sören var segern mycket klar.

1. Dan Larsson	3½/4
2. Sören Svensson	2
3. Jonas Bengtsson	½

DÄRMED TAR DAN en inteckning i Hotel Opalens vandringspris, som instiftades år 1991. Det hemförs efter tre inteckningar, så dramaten tättnar år efter år. Två inteckningar har i nuläget Johan Hultin, David Fendrich och undertecknad. ♣

ANSVARIG UTGIVARE: Mats Eriksson

REDAKTÖR: Anders Petterson

GRAFISK FORM: Allan Lennerstad

BIDRAGSGIVARE: Mats Eriksson, Anders Petterson, Magnus Carlhammar, Joel Åkesson, Victor Nithander, Sören Svensson, Allan Lennerstad, Peter Vas, Kjell Kalén och Niklas Sidmar.

SS Manhem: Vegagatan 20, 413 09 Göteborg, 031 - 24 47 45, www.ssmanhem.se

E-post klubben: info@ssmanhem.se

E-post Hugget: hugget@ssmanhem.se

h9

JESPER MOSSBERG, "The gambit man", har uppenbarligen en förkärlek att fingra med svartvita saker. När han inte spelar schack så lirar han piano. Så bra att hans skiva "Talk of the weather" toppat listor, rosats och geniförklarats.

"Bönderna
är själen i
schackspelet"

François-André Philidor

OLLE HÄGGSTRÖM, är aktuell med boken "Riktig vetenskap och dåliga imitationer". En populärvetenskaplig bok där han vill öppna våra ögon så vi inte går på tvivelaktiga teorier som går under falsk vetenskaplig flagg.

FRÅN DELTAGARMÄSSIG KATASTROF
TILL ORGANISATORISK KATASTROF
TILL NATURKATASTROF
TILL MANHEMSEGER I KLUBBTÄVLINGEN!

SM i Växjö 2008

SM i Växjö sommaren 2008 kom att utmärka sig på fler än ett sätt. Lite raljant så skulle man kunna säga att arrangemanget gick från deltagarmässig katastrof till organisatorisk katastrof till naturkatastrof och slutligen till en succé för Manhem!

FÖR UNDERTECKNAD BRUKAR SM-tävlingarna på sommaren vara lite av en schacklig höjdpunkt. Under en ledig sommarvecka (eller två för den riktigt sugne) så kan man ägna sig åt schack utan alla de distraktioner och stresselement som man brukar omges av på hemmaplan under den normala säsongen. En resa till SM tillsammans med några schackkompisar brukar vara något av det roligaste som schacket har att erbjuda. Har man dessutom varit med några gånger så

*”... brukar
vara något
av det roligaste
som schacket
har att erbjuda.*

har man hunnit med att lära känna en hel del spelare utanför den egna klubben och hemorten. SM-veckan brukar därför bli en lång rad av återseenden med spelare som man har mött tidigare år. Inte sällan så lottas man in i en grupp där åtminstone en av motståndarna utgör ett bekant ansikte från tidigare år. Man får en chans att umgås och lära känna folk på ett sätt som man oftast inte hinner med på hemmaplan. För undertecknad så utgjorde SM 2008 i Växjö den 12:e starten, den tionde raka. Det finns dock många manhemiter som har gjort många fler starter än detta. Exempelvis så kan Mats Eriksson stoltsera med inte mindre än 34 raka SM-starter. Utan att ha det bekräftat så tror jag även att andra kända manhemprofiler

Foto: Kjell Kalén

såsom Ove Alfredsson, Sven Degerfelt och Lars Borgström kan stoltsera med långa imponerande sviter av SM-starter. Om du som läser det här aldrig har testat på att spela schack-SM så rekommenderar jag varmt ett försök.

Schack-SM är en verklig schackfest. Den här gången gick tävlingarna av stapeln i Teleborgshallen i Växjö. Efter tre år i Göteborg och efter det Stockholm så kändes det roligt att SM återigen skulle arrangeras på ett ställe som åtminstone inte jag var så bekant med. Staden Växjö visade sig från sin bästa sida under den första tävlingsveckan då undertecknad deltog. Vi välkomnades av en lagom stor, grön och lummig stad i strålande solsken varje dag! Det där med strålande solsken varje dag är dock en sanning med modifikation åtminstone för spelarna under den andra tävlingsveckan, men det återkommer jag till längre fram. I Teleborgshallen

satt alla i samma lokal, högrankad som lågrankad, från minsta minior till eliten i SM-gruppen. Något som åtminstone jag är förtjust i. Mellan de egna dragen så kunde man kila fram och titta lite på partierna i SM- och Mästarelit-grupperna och insupa lite inspiration så att säga!

Arrangera SM, en törnbeströdd stig

Att arrangera en SM-tävling är en inte alldeles enkel utmaning att ta sig an. Det finns många blindskär som arrangören måste navigera sig förbi för att arrangemanget skall bli lyckat. Det handlar om allt från planering, sponsorjakt, kontakter med kommunen, hitta logialternativ både i form av grupplogi och i form av hotell som kan erbjuda bra priser, hitta lämpliga funktionärer, marknadsföra

tävlingen mot Sveriges schackspelare, till att hantera de stressiga ankomstdagarna med avprickning och lottning och så vidare ... Ofta märker man som spelare när man kommer till spellokalen att det hos funktionärerna både finns entusiasm och stor vilja att arrangera bra tävlingar men att kunskaperna och förberedelserna inte alltid är så goda. Vilket ibland leder till problem. Växjö-tävlingarna var i vissa avseenden osedvanligt otursförföljda, delvis på grund av ren otur men också på grund av bristfälliga förberedelser.

En av dessa brister som undertecknad tyckte sig notera redan innan arrangemanget var att man var sena med inbjudan och inte speciellt aktiva när det gällde att marknadsföra tävlingarna. De senaste åren så har det totala antalet starter i SM pendlat mellan 700 och 800 starter per år. I Växjö blev antalet endast 557 vilket är en kraftig minskning jämfört med de senaste årens resultat. Detta kan knappast bero på att schackintresset i landet har minskat drastiskt under det senaste året eller att Växjö är en särskilt otrevlig ort att spela schack på. Min teori är att arrangörerna, både den lokala arrangören och SSF, lite grand arbetar i tron att det räcker med att publicera inbjudan i TfS och att skicka ut

”... så började tävlingarna nog med den värsta katastrof man kan tänka sig som arrangör.

anmälningsblanketter till klubbarna. Antagligen behöver man vara mer aktiv än så. SSF bör kanske arbeta med att försöka få klubbfunktionärerna ute i landet att mer aktivt hjälpa till att saluföra SM. Deltagandet från många klubbar, särskilt på juniorsidan är otroligt uselt. När man jämför det dåliga antalet starter i Växjö med resultatet från de senaste åren så skall man dock komma ihåg att de senaste SM-tävlingarna innan Växjö har gått av stapeln i våra två storstäder Stockholm och Göteborg vilket säkerligen påverkat antalet starter i dessa tävlingar positivt. Kanske har det

dåliga deltagarantalet legat på lur i några år och bara väntat på att en lite mindre ort skulle få arrangemanget och då ”slå till”. Om så är fallet så blir det än viktigare att SSF engagerar sig mer och försöker aktivera klubbfunktionärerna ute i landet för att marknadsföra SM.

För Växjös del så började tävlingarna nog med den värsta katastrof man kan tänka sig som arrangör. Ett allvarligt fel på databasen i lottningsprogrammet som används för att lotta klass I, II och III upptäcktes innan start den första tävlingsdagen. Elitgrupperna var lottade redan i förväg och kunde startas i stort sett på utsatt tid. Även de monradlottade juniorgrupperna kunde komma igång utan några allvarigare förseningar. Däremot: bergergrupperna i klasserna I, II och III, där spelarna skall delas in i någorlunda jämnstarka grupper och där det kan bli aktuellt att flytta spelare mellan klasserna för att fylla vakanser, tog lång tid att reda ut. Först omkring kl. 16.30, två och en halv timme försenat, var alla grupper igång, då under en viss befogad irritation från oss spelare. Naturligtvis borde arrangörerna se till så att det finns backuper av den omfattande lottningsdatabasen att falla tillbaka på när något går snett. Nu fick man istället sätta sig under stor stress och lotta manuellt vilket naturligtvis ledde till stora förseningar och en del grövre fellottningar. Bland annat så råkade vår egen Fredrik Westlund illa ut då han lottades in i en klass II grupp med endast sex deltagare. Två frironder i en sju ronders tävling känns knappast rimligt. Efter en del diskussioner så bestämde man sig för att efter fem ronder vanlig Berger avsluta gruppen genom att spela två ronder med monradlottning för att få tillräckligt mycket spel i gruppen. Vilket hade den bisarra effekten att Fredrik fick möta två av spelarna två gånger i samma turnering. En del anmälda spelare som inte kommit och inte prickat av sig hade ändå lottats in och i ett par fall så upptäcktes inte detta förrän en bit in i rond 2. Detta får naturligtvis inte förekomma i ett SM.

Efter den första dagens fadäser så ordnade arrangemanget dock upp sig och vi som deltog fick till slut en trevlig schackvecka. För arrangörerna väntade dock ytterligare en malör runt hörnet. På måndag kväll den andra veckan, mitt under

Foto: Niklas Södermar

Ove Alfredsson kom sexa
Veteran Allmän

pågående parti avbröts spelet av ett blixtnedslag i eller i närheten av spellokalen. Larm gick igång och en automatröst uppmanade alla att omedelbart lämna lokalen. Samtliga partier övergavs och spelarna fick vänta utanför spellokalen i omkring 15 minuter. Dessutom slogs Internet-förbindelsen ut med livesändningar och resultatrapportering. Jag kan tänka mig att man i arrangörsstaben i det ögonblicket funderade på vad man hade gjort för att göra Caissa förbannad!

Manhemiternas öden och äventyr

En sak som var extra roligt med årets SM var att Manhem återigen visade sig vara en klubb som går mot strömmen och inte följer den nedåtgående trend som schacket i Sverige just nu genomgår. När antalet

Prepp i sommarnatten? Claes Brauer, Janne Adolfsson, Johan Granholm och Calle Jarebo laddar inför den kommande SM-ronden.

Foto: Kjell Kalén

deltagare i SM minskar överlag så gjorde Manhem inte mindre än 34 starter vilket är fantastiskt bra! En stor skara manhemiter, både juniorer och seniorer hade sålunda vallfärdat till Växjö.

Vecka 1

Den första SM-veckan kom inte mindre än 26 manhemiter till start! Victor Nithander spelade i SM-gruppen, mer om hans tävling längre fram. I Mästareelit så deltog Peter Vas och i samma klass så gjorde Anders Ebenfelt comeback i schacket efter några års bortavaro. I Mästarklassen så startade Mats Eriksson och Mats Welin. I klass I så representerades klubben av Vincent Andréasson och Tommy Wickström som då fortfarande tillhörde Bjursås SK. I klass II försvarade Fredrik Westlund och Lars Borgström klubbens färger. Ove Alfredsson startade i den allmänna veteranklassen vecka I.

Till klass III kom inte mindre än sex manhemiter till start den första veckan. Claes Brauer är stolt ägare till ett sommarhus inte långt från Växjö och kom på den briljanta idén att bjuda in ett gäng klubbkamrater att bo där. Sagt och gjort, Johan Granholm, Janne Adolfsson, Kjell Kalén och Claes själv startade i klass III och Calle Jarebo gjorde debut i klass IV. I klass III startade dessutom Kalle Malbert och undertecknad. Utöver dessa 17 så startade dessutom nio ungdomar i juniorklasserna. Mer om dessa längre ner.

Foto: Niklas Södermar

I mästarklassen visade "Wella" oss övriga manhemiter hur slipstenen skall dras! Efter en andra plats så blir det spel i Mästarelit nästa år!

Hur gick det då för denna hord av manhemiter den första veckan? Resultaten var blandade, men vi kan glädja oss åt en övertygande insats av Mats Welin. Han ledde mästarklassen hela veckan, förlorade visserligen mot Kaj Engström från Luleå i slutronden men slutade ändå tvåa med uppflyttning till Mästarelit som följd. Mats Eriksson startade tungt med en halva på de tre inledande ronderna men fick sedan ordning på pjäserna och tog 3 av 4 på den andra halvan turneringen. I fjärde ronden visade han prov på gamla goda takter genom att besegra Henrik Mella från Schack 64 i Haparanda. Mats har varit vänlig att bidra med egna kommentarer till partiet.

	Mats Eriksson SS Manhem	2196
	Henrik Mella Schack 64, Haparanda	2051
SM 2008		

1.e4 c5 2.c3 d5 3.exd5 ♖xd5 4.d4 ♘f6
5.♙e3 cxd4 6.cxd4 e6 7.♘f3 ♙e7 8.♘c3
♙a5

Dd6 eller Dd8 brukar spelas.

9.♙d3 0-0 10.0-0 ♘bd7

Svart siktar på att nå maximal kontroll över fältet d5, men 10.- Sc6 är mer aktivt. När båda springarna siktar på d5 är risken att de trampar varandra på tårna. Vit får också lättare att etablera en springare på e5.

11.a3 ♙d8

Min motståndare hade nog från början tänkt sig en framtid för damen på kungsflygeln, men där, på h5, blir den lätt utsatt för hot, t.ex. genom Le2 och Se5. Men var och en förstår att manövern Dd8-d5-a5-d8 inte är optimal.

12.♙c2

Eller 12. Se5.

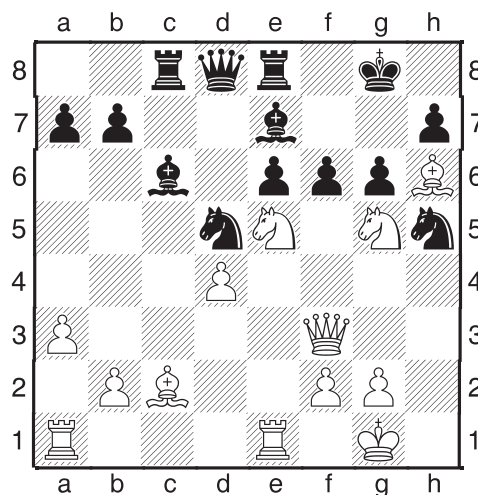
12...♘b6 13.♙d3 ♙d7 14.♘e5 g6 15.♖fe1
♘bd5 16.♙h6 ♖e8 17.h4

Efter 17.Sxd7! Sxd7 (17...Dxd7 18.La4) 18.Sxd5 exd5 19.La4 har vit ett obehagligt grepp. Detta var nog en enklare fortsättning, men vit har angrepp i sinnet.

17...♙c6 18.h5 ♘xh5 19.♘e4 ♖c8 20.♙f3
Matthot! 20...f6?!

Starkare var 20.-f5 och sedan kanske 21. g4 Sg7.

21.♘g5!

Inte precis riskfritt, men det var omöjligt att motstå möjligheten att få offra dam: 22. D_xh5 g_xh5 23. L_xh7+ K_h8 24. S_ef7#! Och i efterhand får jag godkänt av Fritz ...

21...♗df4

Nu leds spelet in i forcerade men för vit gynnsamma banor.

22.♗xc6 ♖xc6 23.♗xe6!

Min motståndare hade koncentrerat sig på 23. La4 men missat detta drag.

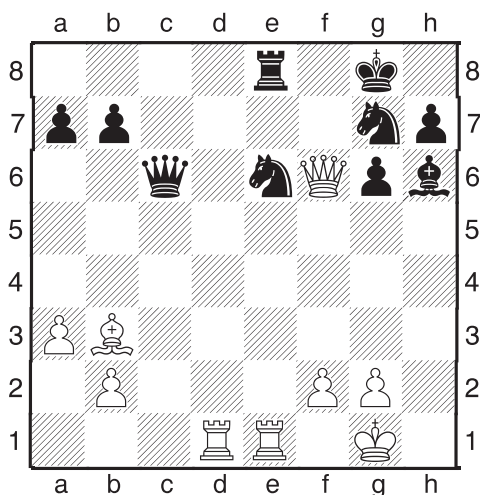
23...♗xe6 24.♙b3 ♙f8 25.d5!

25. L_xf8 K_xf8 hjälper svart ur bindningen och han tycks klara sig fint. Textdraget behåller bindningen och efter torndrag 26. d_xe6 hotar en avdragare.

25...♙xh6 26.dxc6 ♗hg7 27.♖ad1

27. Dh3 och 27. cxb7 var goda alternativ, men partidraget är rätlinjigt.

27...♔c7 28.♔xf6 ♔xc6

Svart har allt garderat, eller ...?

29.♖d8!! ♖xd8 30.♖xe6 ♔c1+ 31.♖e1+ 1-0

Manhems vice ordförande Claes Brauer i kamp om poängen!

Min motståndare gav ifrån sig ett svårdefinierbart men chockat ljud vid anblicken av detta drag. Sedan gav han upp. Också efter det bästa: 30.- S_xe6 31. L_xe6+ D_xe6 32. D_xe6+ K_f8 33. D_f6+ K_e8 34. D_h8+ L_f8 35. D_xh7, är loppet kört.

Mats Eriksson

Slutresultat i mästartklassen vecka 1:

2. Mats Welin	5½ / 7
25. Mats Eriksson	3½ / 7
	37 deltagare.

I klass I så hade både Vincent Andréasson och Tommy Wickström en tung vecka som slutade med respass till klass II för dem båda. Vincent tog 2½ poäng (av 7) i grupp 3 och Tommy tog 2 poäng (av 7) i grupp 1. Båda slutade på sjunde plats i respektive grupp.

I klass II så spelade Fredrik Westlund som tidigare nämndes med stor sannolikhet den märkligaste SM-tävlingen någonsin. Trots stort befogat missnöje och frustration så kunde Fredrik hålla ihop spelet och slutade tvåa på 4½ poäng i denna märkliga grupp. Lars Borgström var näst lägst rankad i sin klass II grupp och att han skulle få slita för att klara sig kvar kunde man inse redan från start. I slutändan så tog han 2 poäng och slutade på åttonde plats med respass till klass III. Detta till trots så lämnade han den första SM-

Foto: Kjell Kalén

veckan med ett litet ratingplus.

I klass III grupp 1 så inledde Kalle Malbert med att förlora mot gruppens näst lägst rankade spelare och man undrade lite hur det stod till med formen. Kalles form visade sig dock vara finfin och han vände på steken och tog 5½ poäng på 6 på resterande ronderna. Detta gjorde naturligtvis att han vann gruppen och nu kan stolt titulera sig klass II-spelare i SSF. I övrigt så kan man nog säga att manhemiterna i klass III fick vandra på en törnbeströdd stig under veckan. Janne Adolfsson spelade i samma grupp som Kalle Malbert. Han tog 1 poäng och slutade på åttonde plats. Claes Brauer slutade på sjunde plats med 1 poäng av 6 i grupp 2. "Granis" tog 2½ poäng av 7 och slutade sexa i grupp 4. I samma grupp så gjorde undertecknad sitt sämsta SM någonsin och tog 1 poäng och slutade på åttonde plats. Slutligen i grupp 5 så gjorde Kjell Kalén en utmärkt insats och tog 3 poäng och hamnade på sjätte plats. Han kunde ta med sig 49 nya fräscha ratingpoäng hem. Calle Jarebo satsade på klass IV och bärgade en andraplats.

I Veteran Allmän så gjorde Ove Alfredsson en gedigen insats och förlorade endast ett parti. I sista rondan förlorade han mot slutsegraren Lennart Burman från Östersund. Nu slutade Ove på en fin sjätte plats med 4 poäng av 7. I tävlingen deltog 23 spelare.

Juniörerna åkte som vanligt på en gruppresan. I år under ledning av Matsarna Eriksson och Welin. Grupplagi hade anordnats i Ljungfälleskolan vilket var vägg i vägg med spellokalen. Uppenbarligen

Foto: Kjell Kalén

så trivdes juniörerna med arrangemanget för de presterade finfint.

I juniörkvalgruppen startade Zakarias Sjöström Dyrefelt, Jakob Wählander och Alexander Heino. Zakarias var rankad sexa bland de fjorton deltagarna, men släppte bara två remier över de nio ronderna och vann hela tävlingen! Även Jakob Wählander överpresterade medan Alexander Heino svarade för en normal insats.

Resultat:

1. Zakarias Sjöström Dyrefelt	8 / 9
7. Jakob Wählander	4½ / 9
8. Alexander Heino	4½ / 9
14 deltagare	

Fyra manhemiter deltog i Kadettklassen. Högst rankad - tvåa i tävlingen - av dessa var Johan Hansson. Johan motsvarade väl denna position och ledde tävlingen inför sista rondan. Där blev det dock förlust mot Philip Lindgren från Limhamn., Johan blev till slut tvåa och avancerar därigenom till klass I. Även de övriga manhemiterna var väl med i täten genom hela turneringen med många sköna ratingpoäng som belöning. I synnerhet Amanj Aref kunde åka hem med 51 nya ratingpoäng. Resultat: 2. Johan Hansson 6½ (av 9), 8. Jessica Bengtsson 5½, 9. Harald Berggren Torell 5½, 10. Amanj Aref 5 (37 delt.).

I Miniörklassen försvarade Louise Segerfelt och Gabriel Svorono Manhems färger. Ingen av dem var med och slogs i den absoluta toppen men överpresterade trots detta rejält. Louise slutade på nionde plats på 6 poäng och kunde åka hem med ytterligare 43 ratingpoäng. Gabriel kom på 18:e plats på fem poäng och hade med sig ytterligare 78 ratingpoäng hem i bagaget. I klassen startade 49 spelare.

Summa summarum så gjorde alltså alla våra juniörer en mycket god insats!

Zakarias Sjöström Dyrefelt
vann juniörkvalet.

Foto: Niklas Södermar

Johan Hansson slutade tvåa i kadettklassen.

Vecka 2

Den andra SM-veckan så var elva stycken manhemiter i hetluften. Victor Nithander, Peter Vas och Anders Ebenfelt spelade ju i SM respektive Mästarelit vilka båda är tävlingar som sträcker sig över båda SM-veckorna. Utöver dessa så spelade Patrik Abrahamsson i klass I, Sören Svensson och Sven Degerfelt i klass II. Anders Svensson, Zdenko Naglic, Lars Borgström och Louise Segerfelt startade i klass III och slutligen Per-Axel Persson försvarade Manhems färger i klass IV.

Peter Vas var rankad nia bland de fjorton spelarna i Mästarelit. I första rondan mot Lucas Wickström från Linköpings ASS så överraskades han av den spektakulära Cochrane-gambiten i Ryskt. **1. e4 e5 2. Sf3 Sf6 3. Sxe5 d6 4. Sxf7!**. En gambit som då och då brukar dyka upp och chocka schackvärlden. Mest spektakulärt var kanske när Topalov spelade den mot Kramnik i Linares 1999. Kramnik fick svettas rejält men lyckades rädda dagen genom att hitta ett löparoffer som tvingade fram remi genom dragupprepning. Peter var dock inte lika lyckosam utan gick bort sig redan i åttonde draget och förlorade snabbt. Peter har dock en bra tävlingsinstinkt och kom snabbt tillbaka genom att ta 2½ poäng på nästkommande tre ronderna. I rond 2 besegrade han Anders Ebenfelt i Skotskt. I rond tre så spelade han ett riktigt intressant parti mot Jacob Henriksson från Kristallens SK. Vi låter Peter själv ta över pennan och kommentera partiet.

Jag har valt att kommentera just det här partiet från årets Mästarelit eftersom jag anser det vara både spännande och lärorikt. Jag hade startat ganska trögt med en förlust och en vinst så jag var dessutom tvungen att spela på vinst med de svarta pjäserna mot en skicklig motståndare!

☐	Jacob Henriksson Kristallens SK	2286
☒	Peter Vas SS Manhem	2240
		SM 2008

1.d4 d5 2.c4 e6 3.Sc3 Sf6 4.Lg5 Le7 5.e3 0-0

Nu är vi inne i Damgambit där både vit och svart har valt att utveckla sig flexibelt. Vit har dock avstått från att utveckla springaren till f3.

6.Tc1 c6 7.cxd5 exd5 8.Ld3 Te8 9.Sge2!?

Och nu blir det äntligen klart varför Henriksson inte utvecklade springaren till f3. Nackdelen med det här är att springaren inte övervakar det viktiga e5-fältet, men fördelen är att vit lättare kan förbereda e4 i något läge eftersom f3 kan spelas. 9.Sf3 Se4 10.Lxe7 Dxe7 11.Lxe4 (11.0-0 Lg4) dxe4 12.Sd2 Dg5

9...Sbd7 10.0-0 Sf8

En vanlig manöver i varianter där springaren står på f3. Svarts idé är att spela g6, Se6, Sg7 och sedan Lf5/Sf5.

11.a3?!

Vits plan är också rätt vanlig. Den är att spela b4, a4 följt av b5 för att försvaga svarts bondestruktur. Problemet med detta nu är att vits torn inte står på b1 som den skall för att stödja b bonden sedan.

11...a5

Hur ska nu vit genomföra b4?

12.Dc2 g6!?

12...Ld6 13.h3 Sg6 14.Tfe1 h6 15.Lxf6 Dxf6.

13.Sf4

Intressant, eftersom vit nu kan byta bort svarts springare om den kommer till e6.

13...Kg7

Det här draget hotar vits löparpar genom h6, och nu blir nackdelen med vits Sf4 tydlig. Löparen kan inte backa till f4.

14.Tb1?

Alldeles för långsamt. Nu har svart utjämnat. 14.Lh4! är det enda draget som räddar löparparet och ger vit fördel. 14...h6 15.Lg3 Ld6.

14...h6 15.Lxf6+ Lxf6 16.b4 axb4

Självklart eftersom jag nu får a-linjen.

17.axb4 Dd6

Det här draget aktiverar damen och hotar Lxd4.

18.g3?

Svart provocerar fram den här försvagningen genom Dd6. 18.b5 Lxd4 19.bxc6 bxc6 20.Sh5+ gxh5 21.exd4 Df6 22.Se2 h4.

18...Lg4 19.Tfc1 g5

Springaren måste bort från f4. Inte 19...Ta3?? 20.Sfxd5 cxd5 21.Sb5+-.

20.Sg2 Ta3?!

20...Sd7 21.b5 (21.Sa4 b6) c5 med lika spel.

21.Tb3

21.b5 c5?? 22.b6 med idén Sb5.

21...Tea8 22.Txa3 Txa3 23.Db2

Vit tvingar svarts aktiva torn att backa.

23...Ta8 24.Db3

24.b5 c5.

24...Se6

24...b5 sätter stopp för vits spel, men jag tänkte avvakta eftersom det inte är farligt om vit spelar b5 själv.

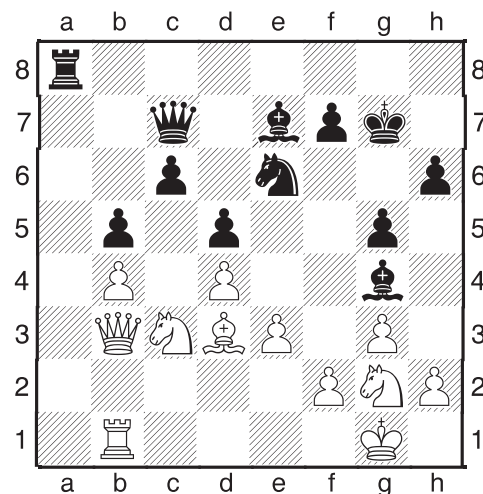
25.Sa4 b5!

Nu kom b5 med tempo!

26.Sc3

På 26.Sc5 Sxc5 27.Txc5?? följer 27...Ta1+ 28.Lb1 Dxc5!-+, så vit kan inte behålla trycket längs c-linjen.

26...Le7 27.Tb1 Dc7?!

Här funderade jag på 27...Dxb4 istället (vilket var anledningen till att jag spelade Le7), vilket skulle ha gett mig ett bra slutspel. Men jag var lite osäker på att jag hade räknat rätt i alla varianter, t.ex. 27...Dxb4 28.Dxb4 Lxb4 29.Txb4 (29.Sxd5 Lf8 30.Sb4 Lxb4 31.Txb4 Ta1+ 32.Tb1 Txb1+ 33.Lxb1 b4) 29...Ta3 30.Sxb5 Txd3 31.h3 Lxh3 och svart står bättre.

28.Se1 f5

Med idén f4.

29.Dc2 Tf8?!

Här börjar min och min motståndares tidsnöd.

Jag tänkte att jag skulle förbereda f4 lite, men f4 direkt är starkare.

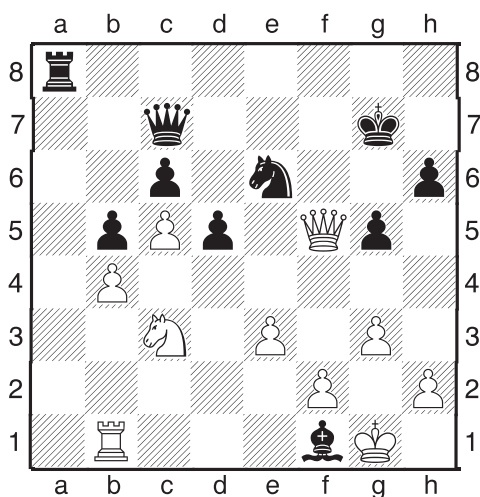
30.Le2 Lh3 31.Sd3 Ld6

Allt på f4!

32.Sc5 Lxc5 33.dxc5 Ta8

33...d4 34.Sd1 De5 35.Lf3 f4; 33...f4 34.exf4 gxf4 35.Ta1 Visst står svart bättre här, men jag ville inte att vit skulle få något motspel längs a-linjen i tidsnöden.

34.Lf1 Lxf1 35.Dxf5?

I tidsnöden lyckas jag lura honom! Nu följer en forcerad variant. 35.Txf1 De5 36.Se2 f4 37.Dd3 f3 38.Sd4 Sxd4 39.exd4 De2 med fördel för svart.

35...Lc4! 36.Dxe6 d4 37.Sxb5 cxb5 38.De4 Td8 39.exd4 Ld5 40.De2 Dd7

Nu har tidsnöden tagit slut och svart har fördel med en fin löpare mot tre bönder. Här började jag fundera lite omkring vad som skulle hända om de tunga pjäserna byttes bort.

41.Te1 Tf8?!

41...g4!! är naturligt eftersom det fixerar vits bönder. Svart kan också spela på matt längs diagonalen h1-a8. Att jag inte spelade detta är förbluffande...

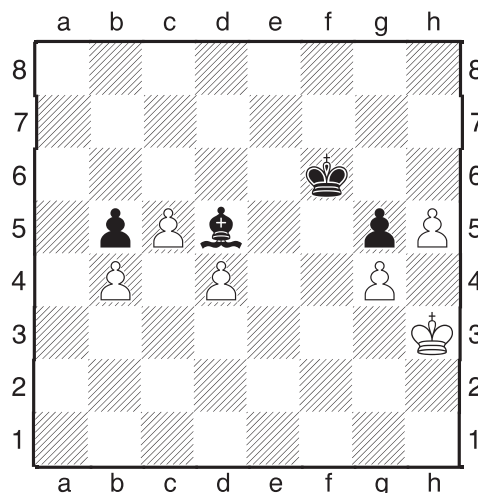
42.De5+ Kf7 43.f4!

Lite för sent för g4 efter detta. Men nu har jag möjligheten att byta dam och torn! Här räknade jag länge och tyckte det var lätt vinst efter bytet.

43...Te8 44.Dxe8+ Dxe8 45.Txe8 Kxe8 46.fxg5 hxg5 47.h4 Kf7! 48.Kh2!

Det enda draget, och det enda draget jag hade missat i mina beräkningar... Allt annat förlorar direkt: 48.hxg5 Kg6+ är lätt vinst; 49.Kh2 Kxg5 50.Kh3 Le6+ 51.Kh2 Kf5; 48.Kf2 Kg6+ är också lätt vinst; 49.hxg5 Kxg5 50.Ke3 Kg4 51.Kf2 Kh3.

48...Kg6 49.Kh3 Kf5 50.g4+ Kf6 51.h5

Hur ska man vinna nu? Jag har en kung och en löpare. Den ena måste stanna vit vits h-bonde, och den andra måste vakta c-bonden! Faktum är att det här slutspelet är remi, men man har ingenting att förlora genom att fortsätta spela. Först och främst måste jag vinna d-bonden eftersom det är det enda jag kan göra!

51...Le4 52.Kg3 Ke6 53.Kf2 Kd5

Nu är kungen centraliserad!

54.Ke3 Lh7 55.Kd2 Lg8 56.Ke3 Lh7 57.Kf2 Lc2 58.Kg3 Ld1!

Nu måste vits kung stanna vid g-bonden. Lyckas jag ställa löparen på e4 kan jag ta vits d bonde med kungen. Jag hade ont om tid igen vilket förklarar dragupprepningen.

59.Kh3

Här bjöd han remi, men jag nobbade med tanke på att det inte går att förlora.

59...Lc2 60.Kg3 Ld1 61.Kh3 Lf3 62.Kg3 Le4 63.Kf2 Kxd4

Nu är målet att vinna g-bonden eftersom jag då hinner stoppa både vits c- och h-bonde!

64. Ke2

64.h6 Ke5 med fördel.

64...Kd5 65.Kf2 Lc2 66.Ke2 Lb1 67.Kd2 Le4 68.Ke2 Lh7 69.Kd2 Lg8 70.Ke3 Lf7 71.Kf2 Le6 72.Kg3 Ke5 73.Kf3 Lg8 74.Kf2 Kf4

Äntligen. Nu är det vinst!

75.c6 Ke5 76.c7 Le6 77.Kg3 Kf6!

Nu hinner jag stoppa både c- och h-bonden!

78.Kf3 Ke7 79.Ke4 Lxg4 80.h6 Kf7 81.Ke5 Lc8

82.Kd5 g4 83.h7 Kg7 84.Ke4 Kxh7 85.Kf4 Kg6

0-1

Ett spännande parti enligt mig där vit förlorade pga tveksamt spel i öppningen!

Peter Vas

Den första veckan avslutades dock med två förluster för Peter, dels i rond 5 mot Jasmin Bejtovic från LASK, dels i rond 7 mot Daniel Semcesen även han från LASK. Den andra veckan lade han dock in en fantastisk slutspurt och tog 5 poäng av 6 vilket nära nog hade fört honom ända till SM-gruppen 2009. Två man blir uppflyttade - Peter kom trea, på samma poäng som tvåan, 8½ poäng, och på sämre resultat mot vinnaren.

I Mästareelit gjorde även Anders Ebenfelt comeback efter några års frånvaro. Detta sätt att göra comeback på kan väl närmast liknas vid att smörja in sig i grillolja och sedan slänga sig på grillen! Man kan räkna med att få det hett om öronen och att man får svettas! Tufft att våga göra comebacken på detta sätt! Han gick ut tämligen löst första veckan, men precis som Peter kom även Anders igen vecka 2 då han nådde över 50 %. Anders tog till slut fyra poäng och slutade på 13.e plats av 14.

I klass I så hade Patrik Abrahamsson en tung vecka och tog endast 2 poäng av 9 med nedflyttning till klass II som resultat. I klass II så svarade Sören Svensson för en utmärkt prestation genom att vinna sin grupp ensam på 4 av 6, en prestation i sig. Det gäller att rätt avväga kraftinsatsen! Sven Degerfeldt tog även han 4 poäng, av 7 dock, och hamnade på en fjärde plats i sin klass II-grupp.

I klass III så gick Anders Svensson obesegrad genom tävlingen och tog 4½ av 7. Denna poängskörd räckte till gruppseger, 57 friska ratingpoäng och möjligheten att spela i klass II i Kungsör 2009. Zdenko Naglic tog 3 poäng i sin grupp och slutade på en god fjärde plats. I klass III så följde Louise Segerfelt upp den första veckans fina resultat i Minior-SM med att komma trea på 4 poäng av 7. Ytterligare 66 ratingpoäng kunde fogas till bagaget inför hemresan. Man får väl

förmoda att Louise var nöjd med sina två SM-veckor! Slutligen i klass III så tog Lars Borgström 4½ poäng av 7, vilket dock bara räckte till en tredje plats i denna grupp.

I klass IV så hade Per-Axel Persson tyvärr en eländig vecka. En kraftig infektion gjorde veckan till en plåga. Per-Axel höll ut ända fram till och med näst sista rondan men kände sedan att det inte gick längre och såg sig tvungen att åka hem. 1½ poäng av 7 gjorde att han trots detta kom på tionde plats. I tävlingen deltog 12 spelare.

Victors debut i SM-gruppen

Medvetet så har vi väntat med det bästa till sist! Efter att Victor Nithander kommit tvåa i Junior-SM två gånger på raken, dels 2006 i Göteborg och dels 2007 i Stockholm, så bestämde sig Sveriges Schackförbund för att ge honom en chans till spel i SM-gruppen. Som då ansvarig för klubbens elitverksamhet i styrelsen så såg undertecknad verkligen fram emot att få se hur Victor skulle klara sig mot de stora drakarna i SM. Det var förvisso inte första gången han skulle ställas mot den här kalibern av motståndare. I Rilton har han ju redan tidigare både mött och besegrat stormästare. Ralf Åkesson var den första GM-skalpen som Victor tog. Emellertid, att under en tvåveckorsturnering nästan uteslutande möta denna typ av spelare ställer naturligtvis mycket större krav än att möta dem

i ett enstaka parti under en turnering. Kraven på förberedelser, uthållighet och förmåga att fokusera är mycket större i dessa sammanhang. Utan tvekan var SM den största utmaning som Victor har haft att möta så här långt i sin schackkarriär och jag vill nog påstå att han motsvarade förtroendet från SSF. Med två vinster – mot Lars Karlsson och Axel Smith – sju remier och fyra förluster så nådde han nionde plats av 14 i detta kvalificerade sällskap. Av resultaten efter SM, Rilton 2008/09 och Gibraltar 2009, så kan man ana att Victor lärde sig en hel del under SM-turneringen samt att en del av respekten för dessa storfräsare lite grand försvann.

Victor kommenterar

Efter SM så satte undertecknad sig ner en sommarkväll tillsammans med Victor och Joel Åkesson och gick igenom ett par av SM-partierna och Victor fick kommentera dem. Victor och Joel diskuterade varianter så att både Fritz och undertecknads bärbara dator glödde, när dessa diskussioner skulle bevaras åt eftervärlden! Nedanstående är sålunda Victors egna kommentarer med bidrag även från Joel. Mitt eget bidrag begränsade sig nog mest till ett och annat missförstånd, vilka den skarpögde läsaren säkerligen hittar. Undertecknad önskar mycket nöje!

SM-gruppen 2008

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	0	1	2	3	4	Σ	
1	Hillarp Persson, Tiger	2491	*	½	½	½	1	1	½	1	½	1	1	½	1	1	10
2	Berg, Emanuel	2601	½	*	½	0	1	1	1	1	½	1	1	1	½	10	
3	Agrest, Evgenij	2567	½	½	*	½	1	½	1	1	½	½	1	1	½	9 ½	
4	Hector, Jonny	2532	½	1	½	*	½	½	0	½	0	1	0	1	1	7 ½	
5	Carlsson, Pontus	2513	0	0	0	½	*	½	1	½	1	1	½	½	½	7	
6	Åkesson, Ralf	2466	0	0	½	½	½	*	1	1	½	½	½	0	1	6 ½	
7-8	Grandelius, Nils	2388	½	0	0	1	0	0	*	½	½	1	½	½	½	6	
7-8	Karlsson, Lars	2475	0	0	0	½	½	0	½	*	1	0	1	½	1	6	
9-11	Smith, Axel	2428	½	0	½	1	0	½	½	0	*	0	½	½	1	5 ½	
9-11	Nithander, Victor	2319	0	½	½	0	0	½	0	1	1	*	½	½	½	5 ½	
9-11	Tikkanen, Hans	2442	0	0	0	1	½	½	½	0	½	½	*	1	0	5 ½	
12	Brynell, Stellan	2461	½	0	0	0	½	1	½	½	½	½	0	*	½	5	
13	Lindberg, Bengt	2442	0	0	½	0	½	0	½	0	0	½	1	½	*	4 ½	
14	Hedman, Erik	2363	0	½	0	0	0	½	0	0	½	½	0	½	0	2 ½	

Vi börjar med rond 3 där Victor hade att möta den rutinerade räven Lars Karlsson. Lars var under början av 2000-talet ganska passiv och spelade inte så mycket fram till 2005 då lusten för schack verkar ha återkommit igen. Sedan sommaren 2005 har han spelat mycket aktivt. Exempelvis så hade han inte mindre än 50 (!) tävlingspartier inför Elo-listan i oktober 2008. Enligt Victor och Joel försöker han generellt undvika taktiskt spel och har en positionell spelstil. Han spelar ofta oteoretiska system och man kan väl gissa att ett skäl till detta är för att undvika preppar samt att tvinga motståndaren att tänka själv och därmed öka chansen till misstag. En taktik som kanske är särskilt framgångsrik mot unga talanger, som numera ofta är väl förberedda och har en tendens att vara ”taktiska monster”!?

	Lars Karlsson SK Rockaden 2475
	Victor Nithander SS Manhem 2319
SM 2008	

1. ♖f3 c5 2. c4 ♗f6 3. b3

Inte det vanligaste draget, men definitivt inte oväntat från Karlsson. Ofta spelas 3. d4 cxd4 4. Sxd4 e5, vilket ibland kallas för Kasparovgambit, med fortsättningen 5. Sb5 d5 6. cxd5 Lc5! Systemet finns bland annat med i Rikard Winsnes' häfte om Engelskt. Vanliga fortsättningar för vit är även 3. Sc3 och 3. g3.

3...g6

3...d5 4. cxd5 Sxd5 5. Lb2 efter vilket ...g6 inte längre fungerar. En möjlighet är

Victor i full färd med att ta en GM-skalp. Lars Karlsson stod för motståndet.

istället 5...Sc6.

4. ♗b2 ♗g7

Det mest naturliga draget.

5. g3 d6

5...0–0 är väl det vanligast förekommande alternativet.

6. ♗g2

6. d4 är antagligen sämre på grund av 6...Se4 7. Lg2 Da5+. Här är det inte helt enkelt att se vad vit skall svara. Kanske 8. Sbd2 cxd4 9. Sxd4 Sc3.

6...e5 7. 0-0 ♗c6 8. ♗c3 0-0 9. ♗e1 ♗e7

Kanske var lite inexakt. Det mest naturliga är 9...Le6. Även 9...Lf5 är antagligen lite bättre. Kanske 9...Lf5 10. Sc2 Dd7 11. Se3 Lh3.

10. ♗d3 ♗h5 11. b4

På 11. f4 så hade Victor tänkt ta och vid slag med springaren så byter han ner.

11...cxb4 12. ♗xb4 ♗e6 13. d3 ♗b8

Det kan vara bra att gardera sig inför slag på b7.

Foto: Niklas Södermar

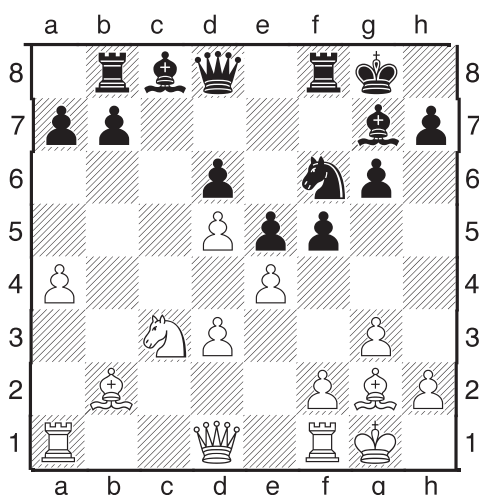
14.a4

Detta drag gjorde Victor lite förvånad. Han hade väntat sig 14. Sd5 eller 14. Da4. 14. Da4 a6 är kanske det mest kritiska. Vit står nog lite bättre efter detta.

14...f5 15.♘bd5

Det hade nog varit mer logiskt att fortsätta med 15. a5. På 15.a5 hade Victor tänkt spela 15...Sf6 16.Dc1 d5 17.cxd5 Sxd5 18.Scxd5 Sxd5 19.Lxd5 Lxd5 20.Dc5 Lf7 21.Lxe5.

15...♗f6 16.e4 ♘exd5 17.cxd5 ♕c8

Efter 17. ...Ld7 så står löparen ivägen och bonden på d6 blir ogarderad.

18.exf5

Klart tveksamt! Vit får betydligt sämre bondestruktur. Bättre är 18.La3 Se8 19.exf5 Lxf5 20.Se4 med lite bättre ställning för vit.

18...gxf5 19.d4 e4 20.♙b3 b6 21.♞fe1

Bra för svart är 21.Se2 Lb7 22.Sf4 Lh6.

21...♕b7 22.f3 ♖h8

Bra att gå bort från den vita diagonalen. Det kommer ju säkert att hänga på d5 förr eller senare.

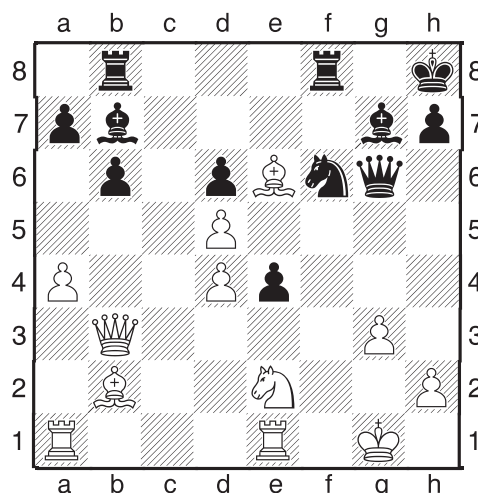
23.fxe4 fxe4 24.♕h3

24.Lxe4 Sxe4 25.Sxe4 (25.Txe4?! Df6) med bra komp. för svart.

24...♙e8

Här hade Lasse max två minuter kvar av sin betänketid.

25.♕e6 ♙g6 26.♗e2?

Lasses dåliga tid börjar märkas. Detta är ett misstag! 26.Dd1 Lh6 hade varit bättre betydligt bättre för vit.

26...♕h6

26 -Sg4 direkt hade varit bättre men i Lasses tidsnöd ville Victor tvinga honom att räkna.

27.♞f1

Även detta ett misstag. Både 27.La3 Tbd8 och 27.Lc1 e3 28.Lxe3 Lxd5 29.Lxd5 Lxe3+ 30.Dxe3 Sxd5 är betydligt bättre för vit.

27...♗g4 28.h3

Ytterligare ett misstag, fast här är tiden nästan ute.

28...♖e3 29.♞xf8+ ♞xf8 30.♙a3 ♞f6
 31.♘f4 ♙xf4 32.gxf4 ♞xf4 33.♞b2 ♞g3+
 34.♔h1 ♞f2 35.♙xd6
 35.Dxf2 Dxf2 36.Tg1 Df3+ 37.Kh2 Sf1+ 38.Txf1
 Dxf1.

35...♞g2#

0-1

I nionde ronden stod Evgenij Agrest som svart för motståndet.

1.e4 c6

Förvånande att Agrest valde Caro-Kann. Kanske var han rädd för en skarp prepp.

2.d4 d5 3.♘c3 dxe4 4.♘xe4 ♙f5 5.♘g3
 ♙g6 6.h4 h6 7.♘f3 ♘d7 8.h5 ♙h7 9.♙d3
 ♙xd3 10.♞xd3 e6 11.♙f4 ♞a5+ 12.♙d2
 ♙b4 13.c3 ♙e7 14.c4 ♞c7

Här rekommenderar Chalifman textdraget 15.d5, men det är inte säkert att det egentligen är det bästa. Partifortsättningen indikerar att så kanske inte är fallet.

15.d5 cxd5

Något sämre än partifortsättningen är 15...Se5 16.Sxe5 Dxe5+ 17.Kf1 cxd5 18.Lc3, då vit har bra komp. för bonden.

16.cxd5 ♞d6 17.♞b3 ♘gf6 18.dxe6 ♞xe6+
 19.♞xe6 fxe6

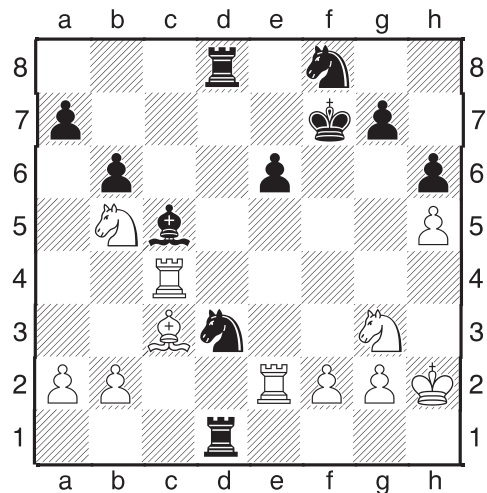
Detta är svårspelat för vit p.g.a. att springarna saknar stödjepunkter i centrum.

20.0-0 ♔f7 21.♞ae1 ♞hd8 22.♞e2 ♙d6
 23.♘d4 ♘f8 24.♘b5 ♙c5

Lite bättre var kanske 24...Lxg3 25.fxg3 Td3 26.g4
 Tad8 27.Le3 a6 28.Sc3.

25.♞c1 b6 26.♙f4

Även b4 var ett alternativ, ex.vis 26.b4 Le7.

26...♘d5

Eller 26...a6 följt av ...Tac8.

27.♙e5 ♘b4 28.♞c4 ♞d1+

Här trodde Victor att Sd3 skulle komma.

29.♔h2 ♘d3

Ett något bättre alternativ är 29...Sxa2.

Exempelvis 29...Sxa2 30.Tf4+ Kg8 31.Tg4 g5
 32.hxg6 Sc1 33.Tc2 Sd3 34.Ld4.

30.♙c3 ♞d8?!

Sannolikt ett litet misstag från Agrests sida. 30...
 Sc1 verkar bättre, följt av antingen 31.Tee4 Sxa2
 32.Ld4 Tb1 33.Tg4 g5 34.hxg6+ Sxg6 35.Lxc5
 bxc5 36.Se4 Txb2 eller 31.Tg4 Sxe2 32.Txg7+ Ke8
 33.Kc7+ Kd8 34.Sxa8 Sxc3 35.bxc3 Lxf2 36.Txa7
 Td5 37.Tg7 b5.

31. ♖g4

b4 var kanske bättre, ex.vis 31.b4 Lxf2 32.Txf2+ Sxf2 33.Tf4+ Kg8 34.Txf2 a6 35.Sa3 T8d3 36.Se2 (eller 36.Tc2) 36...b5.

31...g5 32.hxg6+ ♜xg6 33.♞xg6

33. Se4 var bättre.

33...♞xg6 34.♞xe6+ ♜f7

34. - Kh7 var bättre. Då spelar vit Sf5 och sen hänger det på h6. 34...Kh7 35.Sf5 (35.Se4 Sxf2 36.Sxc5 bxc5 37.Te7+ Kg6) 35...Sxf2 36.Txh6+ Kg8 37.Th8+ (37.Tg6+ Kf7 38.Tf6+ Ke8 39.Tg6 T8d7 40.Te6+ Kd8 41.b4 T7d3 42.g3 Kd7 43.Tg6) 37...Kf7.

35.♞f6+ ♜e8 36.♜e4 ♞e7 37.♞xh6 ♜c5 38.♜f6+

38.Sxc5 var nog det bästa här.

38...♞xf6 39.♞xf6 ♞8d7 40.f3 a6 41.♜c3 ♞1d6 42.♞h8+ ♜f7 43.♞e5 ♞g6 44.♜e2 ♜d3 45.♞h7+ ♜e8

Här fungerar inte 45...Ke6 pga 46.Sd4+ Kxe5 47.Txd7.

46.♞h8+

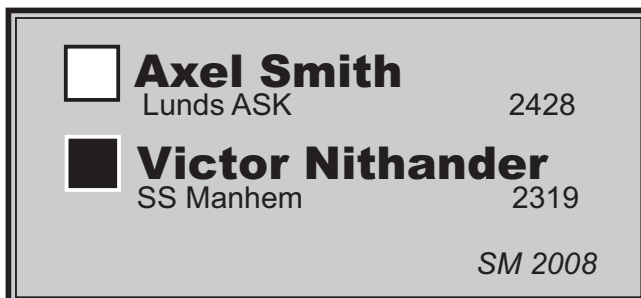
1/2-1/2

I ronden efter partiet mot Agrest stod Axel Smith från LASK på programmet. Det var Axel som snuvade Victor på JSM-titeln för två år sedan i Göteborg då båda slutade på 10½

poäng men där Axel vann särskiljningen. Axel har rykte om sig att vara bra på att förbereda sig, därför undvek Victor sin vanliga kungsindiska

” Axel har rykte om sig att vara bra på att förbereda sig, ...

variant. Axel spelar både 1.e4 och 1.d4 så det var inte enkelt att förutse hur partiet skulle gestalta sig. Joel trodde nog att Axel skulle spela 1. d4 eftersom Victor redan hade förlorat två kungsindiska partier i turneringen. Dessutom så frångick Victor sin normala kungsindier mot Erik Hedman.

1.d4 ♜f6 2.c4 g6 3.♜c3 ♞g7 4.e4 d6 5.♞e2 0-0 6.♜f3 e5 7.0-0 ♜c6 8.d5 ♜e7 9.b4

Det klassiska Bajonettangreppet! Det får nog fortfarande betraktas som det mest kompromisslösa sättet att angripa att angripa svarts damflygel.

9...♜h5 10.♞e1

För så spelades oftast 10. g3 för att hindra den svarta springaren att nå f4 där den angriper löparen på e2. På senare år har dock 10. Te1, för att bland annat lämna plats för löparen, blivit allt vanligare.

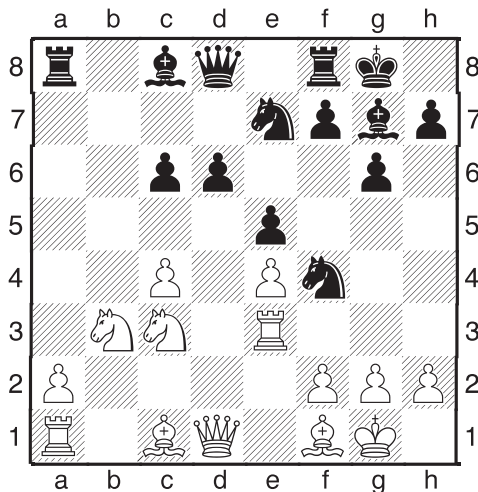
10...a5 11.bxa5

11.La3 axb4 12.Lxb4 Sf4 13.Lf1 Lg4 14.h3 Lxf3 15.Dxf3 c5 16.dxc6 Sxc6 är helt OK för svart. 17.a3 Se6.

11...♞xa5 12.♜d2 ♜f4 13.♞f1 c5 14.dxc6

Detta var inte enligt teorin. Vanligast förekommande är 14. a4. Så här långt hade Victor förberett sig och kände till vilka planer som förekommer.

14...bxc6 15.♜b3 ♞a8 16.♞e3

Ett drag som chockade Victor. c5 hade varit mer logiskt. Idén med Te3 var inte helt uppenbar. Antagligen skall tornet till d3. Ett alternativ är 16.Le3 Se6 17.Dd2 f5 18.f3 fxe4 19.fxe4 Sf4 20.Tad1.

16...f5 17.g3 fxe4

Intressant var 17...Se6 18.Td3 Sd4 19.Sxd4 exd4 20.Txd4 Da5.

18.♙b2

Här borde kanske vit ha spelat 18.Sxe4 d5 (18...Sh3+?! 19.Lxh3 Lxh3 20.Td3 Sc8 21.Sxd6 Sxd6 22.Txd6 Dc7 23.Lb2 Lg4 24.Dd2=) 19.cxd5 cxd5 20.gxf4 exf4 21. Td3 Lxa1 22. Sxa1 =+.

18...d5

Onödigt men det såg roligt ut! Sd3 eller Sf5 hade varit bättre. Kanske 18...Sd3 19.Lxd3 exd3 20.Txd3 Db6 21.Dd2 Lh6 (21...d5?! 22.cxd5 La6 23. d6) 22. De1.

19.cxd5 cxd5

Ungefär likvärdigt var 19...Sexd5 20.Sxd5 Sxd5 21.Txe4 Lf5 22.Te1 Dc7.

20.gxf4 exf4 21.♖e1 ♜f5 22.♔h1

Ett alternativ var kanske 22.Tb1 Le6.

22...♞h4

Även 22...Le6 23.Te2 e3 och 22...e3 23.fxe3 Sxe3 fungerar!

23.♙xd5+

Här var kanske 23.Tb1 Sf3 24.Dxd5+ Dxd5 25.Sxd5 Lxb2 26.Txe4 La3 lite bättre för vit.

23...♙xd5 24.♞xd5 ♙xb2 25.♖ab1 ♙a3

Eller 25...Lg7 26.Se7+ Kh8 27.Sxc8.

26.♙c4

Eller 26.Sd2.

26...♔h8 27.♞d2 ♙h3 28.♞xe4 ♙g2+ 29.♔g1 ♙xe4 30.♖xe4 ♞f3+ 31.♔g2 ♞d2 32.♖be1 ♞xe4

Här hade det varit bättre att spela 32...f3+ 33.Kh3 Lc5 34.Kg3 (34.Sc7 Lxf2 35.Sxa8 Lxe1 36.Txe1 f2) 34...Ta5 35.Th4 Ld6+ 36.Kh3-+.

33.♖xe4 f3+ 34.♔h3 ♙c5 35.♞c7 ♖ac8 36.♞e6 ♖fe8?

O nej!, här höll allt på att gå åt pipan. 36...Tfe8 är ett stort misstag. Efter 37. Lb5 Lxf2 38. Lxe8 Txe8 39. Kg4 Lg1 40. Kxf3 Lxh2 är ställningen utjämnad igen! Victor borde ha spelat 36...Te6 istället, ex.vis 36...Tf6 37.Sxc5 Txc5 38.a4 Th5+ 39.Kg3 Tg5+ 40.Tg4 Txg4+ 41.Kxg4 h5+ 42.Kg3.

37.♞xc5?

Undertecknad var inte närvarande och såg partiet men man kan väl ana en ömsesidig tidsnöd ...

37...♖xe4 38.♞xe4 ♖xc4 39.♞g5 ♖a4 40.♔g3 ♖xa2 41.♔xf3 ♔g7 42.♞e4 ♖a3+ 43.♔g4 h5+

0-1

med benäget bistånd av Victor Nithander, Joel Åkesson, Peter Vas, Mats Eriksson samt fotograferna Kjell Kalén och Niklas Sidmar.

SCHACKFESTIVALEN I GIBRALTAR

Foto: Magnus Carlhammar

Caleta hotel vid Gibraltarklippan.

Den första Gibraltarfestivalen spelades 2003, och den har snabbt blivit en av de främsta öppna turneringarna, där amatörer har chansen att möta spelare i världseliten eller strax under. Varje år brukar det finnas något riktigt affischnamn som inte fått plats i Wijk aan Zee-turneringen som spelas ungefär samtidigt. I år var det Peter Svidler som enligt uppgift hade lockats att spela i Gibraltar med löften om att kunna följa sitt stora intresse, cricket, i direktsändning.

AVEN OM LISTAN över kända schackspelare som deltagit i de tidigare Gibraltarturneringarna kan göras lång, så har inga manhemiter, mig veterligen, ännu lockats att ställa upp. I år blev det bättring och

årets turnering kunde ståta med både Victor Nithander och undertecknad på startlinjen. Victor hade värmt upp med en mästerlig insats i Rilton Cup, där han hade chans på stormästarinteckning i sista rondan. Själv hade jag kammat hem ett par

hundra euro genom att komma på 20:e plats i Parismästerskapet i blyxt två dagar innan, efter att fått pröva mina blyxtfärdigheter mot bland andra Barejev.

Gibraltarturneringen spelas på det 4-stjärniga Caleta Hotel som ligger vid havskanten precis nedanför den välkända Gibraltarklippan. Flertalet spelare bor på samma hotell, vilket sätter en gemytlig schackstämning på hotellet under de tio dagar som turneringen pågår. Victor och jag delade ett rum med en stor balkong ut över havet. Vintervädret var för en nordbo mycket milt, men kanske ändå inte tillräckligt varmt för att sitta ute på balkongen, även om jag tappert försökte under någon dags partiföberedelser.

Hela turneringsarrangemanget är upplagt för seriöst schackspel. Partierna börjar inte förrän klockan 15, vilket ger gott om tid till både till förberedelser och turism, med kanske ett besök inne i centrum eller hos aporna uppe på klippan. Betänketiden är generös med en minuts tillägg per drag, vilket dock inte hindrade undertecknad från att förlora ett parti på tid. Man är ju ändå manhemit.

På kvällarna kan man förströ sig med olika kringarrangemang. Bland annat föreläser stormästare på olika teman. Så föreläste Akobian om franskt, Avrukh lade ut texten om sin nyutkomna bok om I.d4, och Simen Agdestein berättade saker vi inte kände till om Magnus Carlsen. Bland annat fick vi till vår förvåning höra att Kasparov för några år sedan erbjudit sig att träna Carlsen fram till världsmästartiteln, men att den senare efter bara tre dagar hoppat av första träningslägret med Kasparovs sekundantlag i Moskva. Som anledning gavs att Carlsen inte tyckte att det var alls roligt att ha tre-fyra timmars analysläxa per dag.

Spelöppning

Nåväl, efter dessa inledande ord är det väl dags att jag berättar något om hur det gick i turneringen. För att ta det hela från början skulle Victor och jag träffas på Charles de Gaulle-flygplatsen utanför Paris. Jag var där i god tid eftersom jag visste att Victor hade en och en halv timme på sig för bytet i Paris. Allt eftersom tiden för ombordstigning när-

made sig blev jag alltmer orolig. De enda schackspelare som syntes till var de franska stormästarna Maxime Vachier-Lagrave och Arnaud Hauchard. Men ingen Victor. Visserligen är flygplatsen stor, men inte så stor att man inte kan förflytta sig mellan terminalerna på en timme. När jag förhörde mig hos personalen fick jag till min förvåning höra att Victor inte ens var inregistrerad. Jag vände för-gäves ut och in på alla mina fickor för att försöka hitta den lilla papperslapp på vilken jag noterat Victors mobilnummer. När alla passagerarna gått om bord hade jag inget annat val än att gå ombord

jag också.

Väl framme i spanska Malaga, varifrån det går bussar till Gibraltar, upptäckte jag att ett andra flyg från Paris skulle komma fram vid samma tidpunkt. Aha! Victor kom säkert med det andra planet. Efter en god stunds väntande vid bagagebanden fick jag ge upp den förhoppningen också. Till slut hittade jag en internetterminal där jag kunde läsa ett e-brev där Victor berättade att hans morgonflyg från Göteborg med kort varsel hade blivit inställt. Han skulle komma till Malaga först vid 23-tiden. Problemet var att sista bussen till Gibraltar avgår 6 timmar tidigare. Efter telefondiskussion med Victor, åkte jag ensam iväg från Malaga. Vad jag då inte anade var att Victor planerade att sitta uppe hela natten på Malagas bussterminal i väntan på första morgonbussen till Gibraltar. Säkert var det länge sedan jag blev alltför ålderstigen för att ens kunna fantisera om sådana äventyr.

Mittspel

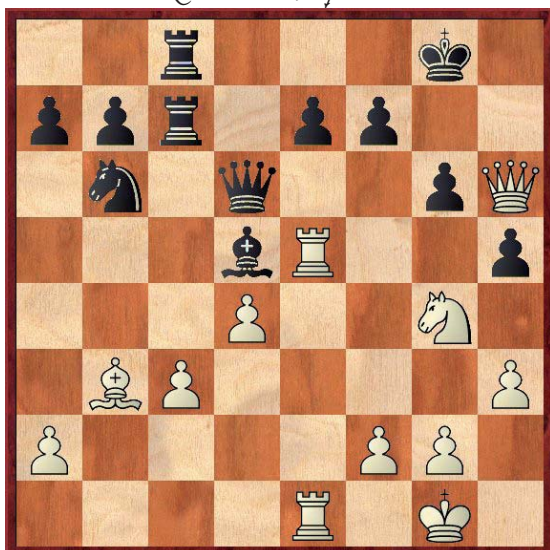
När Victor och jag satte oss ner sida vid sida för att spela första rondan på bord 9 och 10, var det med olika förutsättningar. Själv hade jag en god nattsömn bakom mig, medan Victor hade bedrivit natten med att studera de något udda individer som enligt Victor befolkar en spansk busstermi-

nal nattetid. Ett sådant studium kan säkert vara intressant, men knappast någon bra förberedelse om man skall spela mot en toppstormästare som israelen Michael Roiz med ett rankingtal på 2647. Roiz hade antagligen imponerats av Victors partiers från Rilton Cup, eftersom han valde den försiktiga Breyer-systemet i spanskt. Victor spelade som i trans, och när Roiz frestade med ett remianbud i 30:e draget i klart sämre ställning accepterade Victor med viss tvekan. Till saken hör att reglerna förbjöd remiförslag före drag 30. Efter partiet föll Victor i djup sömn och vaknade upp 14 timmar senare som en ny människa. Jag tyckte att det var en helt heroisk insats.

För egen del fick jag den stora äran att inleda turneringen mot den legendariske Alexander Beljavsky. Det var fantastiskt att spela mot två sådana spelare som Barejev och Beljavsky inom loppet av tre dagar. Beljavsky gjorde ett mycket seriöst intryck. Han är raka motsatsen till de ruffelspelare som man ofta får möta. Nej, Beljavsky funderar noggsamt på varje drag. Man känner att han försöker förstå ställningen på djupet, och även mot en sådan relativ klåpare som undertecknad anstränger han sig för att hitta de bästa dragen. Inte långt före slutet trodde jag fortfarande att min ställning var försvarbar, men Beljavsky hade med sin erfarenhet och positionsförståelse sedan länge lokaliserat en svaghet i min försvarsmur.

Förutom Victors remi mot Roiz var väl engelske 2350-spelaren Gary Quillians kross av Vugar Gasjimovs (2723) på förstabordet 1:a rondens höjdpunkt. Quillian är knappt 40 år och måste ha drappats av en lidnersk knäpp. Han avvek tidigt från dragupprepning, och i följande ställning ...

Quillian-Gasjimov

... fick han in det dräpande 24.Te6 varefter Gasjimov inte fann bättre än att ge damen med 24.-hxg4. Av någon anledning slutade partiet remi med dragupprepning i drag 40. Troligtvis på grund av tidsnöd. Att det här inte var någon tillfällighet visade Quillian i rond 3 med vinst mot Milos Pavlovic 2520, samt i den efterföljande Cannes-turneringen där han hade ett prestationsranking runt 2550. I kampen om rankingpriset i rankingintervallet mellan 2300-2400 fick han dock ge sig mot Victor.

För att kunna koncentrera mig på Victors insats som var turneringens glädjeämne med manhemögon, skall jag bara säga något mycket kort om min egen insats. Den var ungefär i enlighet med min ranking. Min bästa chans att göra en hyfsad turnering hade jag i sjunde rondan, då jag mötte Ketevan Arakhamia-Grant (2500). Som svart tänkte jag spela solitt mot min högre rankade motståndare och besvarade därför 1.e4 med 1.-e5. I följande ställning såg jag dock en så intressant idé att jag slängde all försiktighet över bord:

Arakhamia-Grant-Carlhammar

13.-g5 14.Lg3 h5!?

Svart angriper framför sin egen kung. Problemet i sådana fall är att man kan åka på ett motangrepp, vilket också fick mig på fall i det här partiet, men samtidigt vet man själv att det är obehagligt att spela mot en motståndare som satsar allt på ett kort.

15.h4 Sg4 16.hxg5 Dxc5 17.Sd2 Kh8 18.Sf3 Dg7 19.d4 f5 20.exf5 Lxf5 21.Sh4 Tae8

**22.d5?! Lh7 23.Dd2 Lb6 24.Kh1 Tf6 25.Tae1
Tef8 26.Te2 e4 27.De1 e3 28.f3 Ld3**

Svart har fått bra utdelning på sitt angrepp och har förutom avgörande angrepp kvalitet över. I det följande trasslade jag till det ordentligt för mig, och förlorade på tid i en ställning där jag rent av börjat komma sämre.

VICTOR SPELADE SOLIDARE och var tillsammans med Peter Svider (2723), Vadim Milov (2669) och Vugar Gasjimov (2723) de enda obesegrade spelarna i turneringen. Inget dåligt sällskap som Victor hamnade i. Hans imponerande resultatrad såg ut så här:

Michael Roiz 2647 – ½
 Andrew Lumsdon 2051 – 1
 Jon Ludvig Hammer 2532 – ½
 Tamas Erdelyi 2152 – 1
 Josep Manu Lopez Martinez 2540 – ½
 Jon Speelman 2536 – ½
 Stephen Gordon 2524 – ½
 David Berczes 2513 – ½
 Arnaud Hauchard 2497 – ½
 Miklos Nemeth 2472 – ½

Inte i ett enda parti var han illa ute. Sammanlagt blev prestationsrankingen 2518 och en solklar andra IM-inteckning. Hur långt det var från en GM-norm vet jag inte riktigt. Prestationsrankingen skall då vara 2600, och man får räkna upp två spelare till 2250. Jag tror det var en bit kvar den här gången, men Victor visade ändå att han kan vara med och nosa på stormästarnormen. Här kommenterar Victor två av sina alster:

	Victor Nithander Sverige 2369
	Tamas Erdelyi Ungern 2152
<i>Sicilianskt B43, Gibraltar 2009</i>	

1.e4 c5 2.Sf3 e6 3.d4 cxd4 4.Sxd4 a6

Kan-varianten i Sicilianskt är en mycket flexibel öppning som leder till spännande ställningar. Det

är därför inte så konstigt att spelare som Tiger Hillarp Persson och Pia Cramling använder sig av varianten.

**5.Sc3 Dc7 6.Ld3 Sf6 7.0–0 Lc5 8.Sb3 Le7 9.f4
d6 10.a4 Sc6 11.a5**

Ungefär hit sträckte sig mina förberedelser. Svart är i princip tvungen att spela b5 för att undvika att han blir helt nedtryckt på damflygeln. Det byte som följer borde dock gynna vit.

**11...b5 12.axb6 Dxb6+ 13.Kh1 0–0 14.De2 Sb4
15.Le3 Db8 16.Sa5**

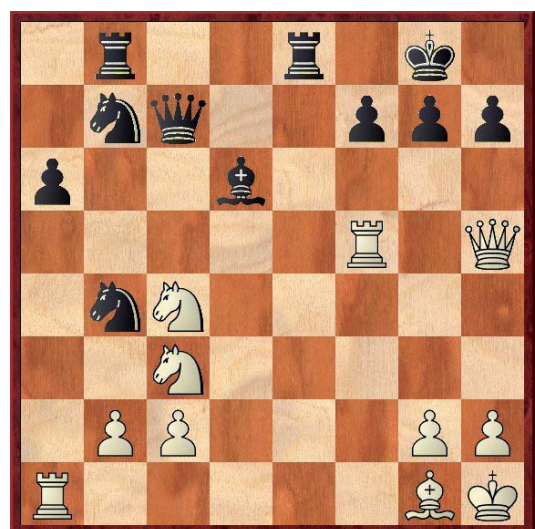
Detta är inte nödvändigtvis det bästa. Ett annat drag som drar mer nytta av vits utvecklingsförsprång är 16.f5. Det kan t ex följa 16...Sxd3 17.Dxd3 Sg4 18.Ld4 Se5 19.Dg3 och vit står nog lite bättre.

**16...Dc7 17.Lg1 Tb8 18.e5 Sd7 19.exd6 Lxd6
20.f5 exf5 21.Lxf5 Sc5**

21...Sf6 verkar vara ett bättre försök, ställningen verkar då vara ganska lika efter 22.Se4 Sxe4 23.Lxe4 Le6 (då 23...f5 möts av 24.Lf3 Dxc2 25.Dxc2 Sxc2 26.Tad1 med ett mycket starkt vitt initiativ.)

22.Sc4 Lxf5 23.Txf5

Vits pjäser koordineras nu mycket väl och min ungerske motståndare dukar nu under förvånansvärt snabbt.

23...Tfe8 24.Dh5 Sb7

Efter 24...g6 hade jag ursprungligen planerat det vackra 25.Lxc5 som tyvärr inte riktigt verkar hålla. (25.Sxd6 verkar betydligt bättre. Vit vinner efter 25...Dxd6 [25...gxh5 26.Sxe8 Txe8 27.Tg5+ Kf8 28.Lxc5+] 26.Dh6 Sd7 27.Txf7 Kxf7 28.Dxh7+ Ke6 29.Td1+-) Efter 25...gxh5 26.Tg5+ Kh8 27.Ld4+ Le5 28.Sxe5 f6 29.Sd7 Te6 30.Sxf6 har svart 30...Dc4 och det är istället vit som får kämpa för remi. Förhoppningsvis hade jag insett detta om han hade spelat g6 men det är svårt att säga. Istället gjorde han det enkelt för mig.

25.Dg4 Lf8 26.Taf1 Sd8 27.Se4 Te6 28.Sg5 Tg6 29.Se5 1-0

Svarts utspridda pjäser har ingen chans mot vits uppladdning på kungsflygeln, svart gav därför upp partiet.

1.e4 g6 2.d4 Lg7

Speelman är en gammal VM-kandidat så det skulle bli intressant att se vilken variant han valde mot moderna försvaret.

3.Sf3 d6 4.Lc4 Sf6 5.De2

Valet av denna variant förklarade Speelman med att om partiet spelats under den tid han var som mest aktiv hade han nog spelat något skarpare, nu håller han sig till mer lugna varianter.

5...0-0 6.h3 Sc6

Här står springaren utmärkt och förbereder e5.

7.c3

7.d5 bemöts med 7...Sb8 och svart får snabbt motspel med c6.

7...e5 8.dxe5

Vit väljer att släppa spänningen i centrum, men alternativen är nog inte så mycket bättre. Efter t ex 8.0-0 kan svart spela 8...exd4 9.cxd4 d5 10.exd5 Sxd5 och svart har inget att klaga över.

8...dxe5

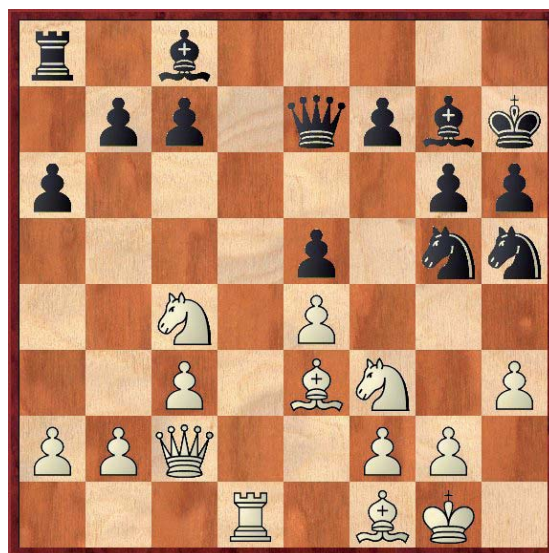
8...Sxe5 är också helt okej.

9.0-0 Sh5 10.Lg5 De8 11.Sa3 a6 12.Tad1 h6

Svarts senaste drag har inte bidragit mycket till utvecklingen, men eftersom ställningen är så pass sluten har detta ingen större betydelse.

13.Le3 De7 14.Tfe1 Sd8

Springaren hade inte mycket att göra på c6. Därför skickas den över till kungsflygeln där den kan sikta mot f4 och eventuellt g5.

15.Dd2 Kh7 16.Lf1 Se6 17.Sc4 Td8 18.Dc2 Txd1 19.Txd1 Sg5

19...Sef4 fungerar tyvärr inte på grund av 20.g4 och e5-bonden faller.

20.Sxg5+ hxg5 21.Dd2 Lf6

Foto: Victor Nithander

Magnus preppar.

Efter 21 drag har svart fortfarande inte slutfört sin utveckling. Vit kan dock fortfarande inte utnyttja detta utan kan bara framtvunga pjäsavbyten.

**22.Dd5 Sf4 23.Dc5 Dxc5 24.Lxc5 Le6 25.a4
Kg7 26.a5 Te8 27.f3 Lc8 28.Kf2 Se6 29.Le3
Td8 30.Txd8 Sxd8 ½–½**

De sista tunga pjäserna har bytts av och ställningen är helt lika. Därför valde Speelman att efter 31.Ke1 bjuda remi, något som jag inte hade någon anledning att säga nej till.

Victor Nithander

Slutspel

Segrare blev till slut Peter Svidler efter särspel med två snabbschackspartier mot Vadim Milov. Efter turneringen bjöds turneringsdeltagare, sponsorer m.fl på en fin middag. Endast Mikhail Gurevich föredrog att sitta i baren och spela kort med sin fru. Ett som det verkade närmast oändligt antal repre-

sentanter för olika sponsorer (GibTelecom är den största) bjöds upp på scenen. Victor fick gå upp två gånger. Den första för att få första rankingpris på 2000 pund i gruppen 2300-2400. Andra gången för att hämta intyg på sin andra IM-inteckning. Den totala prissumman var på över 100000 pund, varav 15000 pund i första pris. Peter Svidler höll riktig show med ett underhållande segertal på engelsk dialekt. En annan sak som man minns från prisutdelningen var Anna Cramling-Bellon (runt 6 år gissar jag), som fick gå upp på scenen två gånger, dels tillsammans med sin mamma som vann pris i damklassen, och sedan blev extrauppkallad ensam eftersom hon så uppenbart njöt av att stå på scenen. På det hela taget var det en ovanligt välorganiserad och gemytlig turnering. Har jag tid åker jag säkert dit nästa år också. Jag gissar att Victor tänker likadant. Om framtiden vet man inget säkert, men om någon känner sig intresserad av att göra gemensam resa till Gibraltar nästa år, kan ni gärna kolla med oss.

Under Rilton Cup gjorde Victor Nithander en strålande insats, 5½ av 9, vilket gav en 12:e plats. Efter en start mot mera blygsamt motstånd fick Victor möta fem stormästare och var länge bäste svensk i startfältet. Victor har vid ett par tidigare tillfällen varit nära sin första IM-inteckning och denna gång var normkravet uppfyllt en rond före slutet.

☐	Victor Nithander SS Manhem
☒	Erik Blomqvist SK Rockaden
<i>Sicilianskt B92, Rilton Cup 2008-09</i>	

**1. e4 c5 2. Sf3 d6 3. d4 cxd4 4. Sxd4 Sf6
5.Sc3 a6**

Najdorf-varianten i Sicilianskt var både Kasparovs och Fischers huvudförsvar mot 1.e4. En svår nöt att knäcka alltså.

6. Le2

Karpovs val undviker de flesta kapplopningsvarianter som många najdorfspelare gärna går in i, som engelska angreppet och giftbondevarianten. Draget är dock inte helt ofarligt som jag tycker detta parti visar.

6.- e5 7. Sb3 Le7 8. 0-0 0-0 9. Kh1

Kasparovs val i ställningen är ett flexibelt drag som tvingar svart att visa sina kort innan vit väljer var

han ska göra av sin f-bonde.

9. - Sc6 10. f3 Le6 11.Sd5

Stoppar d5 vilket skulle ge svart fint spel.

11. - a5 12. a4

Här spelas även 12. Le3 a4 13. Sc1 Lxd5 14. exd5 Sd4 15. Lxd4 exd4 16. Dxd4 men svart har god långsiktig kompensation för bonden här, därför gillar jag partidraget mer.

12... Lxd5 13. exd5 Sb4 14. c4

En intressant typställning har uppkommit, vit har löparparet och en bonde majoritet på damflygeln. Det kan dock ta ett tag att utnyttja detta då svart än så länge har en stabil blockad på de svarta fälten. Svart har dock svårt att skapa eget motspel utan att öppna för vits pjäser. I slutändan tror jag att vit står lite bättre här.

14... Db6 15. Ld2 Sd7 16. Ta3

Detta drag kan se lite konstigt ut men det har en del poänger. En är att jag vill ställa min löpare på e3, detta går ju inte än utan jag måste först förbereda det med Dc1. Detta går dock inte än eftersom svart då kan slå bonden på d5 eftersom min springare på b3 då hänger. Därför garderar jag först upp min springare. Sedan kommer tornet stå utmärkt på a3 när spelet öppnar sig på kungsflygeln.

16... f5 17. Dc1 Sc5 18. Sxc5 Dxc5 19. f4 exf4

Efter 19... Lf6 kan vit spela 20. fxe5 Lxe5 21. Taf3 g6 22. Lh6 Tfe8 23. Dg5 med bra spel.

Det är möjligt att svarts bästa möjlighet är att stänga till med 19... e4. Vits bästa plan är då antagligen att långsamt förbereda g4. En exempelvariant är 20. Le3 Dc7 21. Dd2 Lf6 22.Lg1 b6 23. Th3 Tae8 24.b3).

**20. Lxf4 Lf6 21. Taf3 Tae8 22. Dd2 Ld4 23. b3
g6**

Ett dåligt drag som tillåter vit att öppna upp

spelet fördelaktigt. Bättre var 23... Te4.

24. Lh6 Lg7 25. Lxg7 Kxg7 26. g4! f4

Svart är tvungen att offra bonde eftersom 26... fxc4 förlorar efter 27.Db2+ Kg8 28. Txf8+ Txf8 29.Txf8+ Kxf8 30.Dh8+.

27. Txf4 Dc8

Större räddningschanser gav nog 27... Txf4 28.Dxf4 De3 men vit behåller trycket med 29.Df6+ Kg8 30. Df7+ Kh8 31. Tf2.

28. Db2+ Kg8 29. g5

Löparen ska till e6.

29... Txf4 30. Txf4 Te5 31. Lg4 Dd8 32. Le6+ Kh8 33.Tf6 Sd3 34. Dd4 Sc5 35. h4 Se4 36.Tf4 Tillåter en gaffel ... Sg3+ 37. Kh2 Se2 ... men efter ... 38. Db6 ... faller svart ställning samman. Db8

Efter 38... Dxb6 blir svart mattad genom 39. Tf8+ Kg7 40. Tg8#.

39. Dc7 1-0

Här gav Blomqvist upp. Datorn anger matt i fyra drag så det var nog inget dumt beslut.

1.e4 e6 2.d4 d5 3.Sd2

Tarrasch-varianten i Franskt har tjänat mig väl så här långt och är mindre utforskad än det vanligare 3.Sc3.

3...c5

Detta tror jag anses som det mest solida sättet att spela för svart. Ofta får svart spela med isolani som kompenseras av aktivt pjässpel i den här varianten.

4.Sgf3 cxd4

Stellan avviker från vårt parti i SM 2008. Där spelade han 4...a6 5.dxc5 Lxc5 6.Ld3 Sc6 7.exd5 exd5 8.0-0 Sge7 och vi tog ganska snart remi då detta var sista rondan och ingen hade något direkt att spela för.

5.Sxd4 Sc6 6.Sxc6 bxc6

Ställningen får nu en mer siciliansk karaktär vilket passade mig utmärkt då jag jämförelsevis känner mig mer hemma i dessa än Stellan.

7.Ld3 Ld6 8.0-0 Se7 9.f4 La6

Med detta drag lyckas Stellan byta av den klassiskt dåliga fransklöparen, dock till ett ganska högt pris.

10.De2!

Med detta drag tvingas svart att slå på d3, vilket avsevärt förbättrar vits bondestruktur, öppnar c-linjen och ger mig det fina fältet c5 för mina pjäser. Detta kommer att plåga Stellan i partiet.

10...Lxd3 11.cxd3 Dc7 12.Sb3

Vits drag är enkla och ställningen spelar sig själv.

12...0-0 13.Le3 Tfb8 14.Tac1 a5 15.Tc2 a4 16.Sc5 Tb5 17.Df2

Svart har nu svårt att hitta nyttiga drag. Ett problem är att hans springare har svårt att hitta en vettig uppgift så länge vit behåller kontrollen över d5 och e5. Därför är det viktigt att inte spela e5 som låter springaren komma in i spelet.

17...Dd8

Detta tillåter vits nästa drag men det är som sagt svårt att hitta något bättre.

18.f5 exf5 19.exf5 Le5 20.Ld4!

Byter bort svarts enda välplacerade pjäs.

20...Dd6 21.Lxe5 Dxe5 22.Te2 Dd6

22...Dxf5 faller på t ex 23.De1 (23.De3) 23...Dc8
24.Txe7 Txc5 25.Tfxf7.

23.d4

Cementerar den fina springaren, resten är enkelt.

23...a3 24.bxa3 Txa3 25.Tfe1 Ta7 26.Dh4 f6 27.Te6 Dd8 28.Df4 Kh8 29.De3 Sg8 30.Te8 Dd6 31.De6

Det enklaste, vit skapar ytterligare en fribonde.
Svart är alldeles för uppbunden för att ha en chans
att stoppa dem.

31...Dxe6 32.fxe6 Te7 33.Tc8 Tb4 34.a4 g5 35.Ta1 Kg7 36.a5 f5 37.a6 Ta7 38.Td8 Sf6 39.Td7+ 1-0

Ett trevligt slutdrag. Svart gav upp partiet. Efter
39.Td7+ Sxd7 40.exd7 avgör en gaffel på e6, t. ex.
40...Tb8 41.Se6+ Kf6 42.d8D+.

Victor Nithander

Yngre Junior-KM var i år mycket dramatiskt med
ett helt avgörande parti för att få fram en vinnare.
Det blev en spännande historia ...

1.e4 e5 2.Sf3 Sc6 3.Lb5 Sf6 4.0-0 a6 5.La4 b5 6.Lb3 h6 7.c3

Vit kan även spela 7. d4 direkt med bra centrum-
kontroll.

7...d6 8.h3 Sxe4? 9.Ld5 Ld7 10.Lxe4 f5 11.Lc2 Le7 12.d4 0-0 13.Te1 Lf6 14.Sbd2 g5

Med pjäs under går svart till våldsamt angrepp.

15.Sf1 f4 16.Dd3 De7 17.Dg6+ Dg7 18.Dxg7+ Kxg7 19.a4 b4 20.d5 Se7 21.c4 Th8 22.S1d2 g4 23.hxg4 Lxg4 24.Sh2 Ld7 25.Se4

Vit har fördel pga. sin merpjäs och fina blockering
av ställningen.

25...Tag8 26.Ld1 h5 27.g4?!

Ofta är det bra att låta pjäserna stå kvar framför
kungen för att skydda den.

27...Kf7 28.f3 Sg6 29.c5 Th7 30.cxd6 cxd6 31.Sxd6+ Ke7 32.Se4 Thg7 33.Sc5 (33.d6+!) 33...Lf5!? 34.Sxa6 hxg4 35.fxg4 e4 36.Sxb4 Se5 37.Sc6+ Kd6 38.Sxe5?

Bättre vore att spela Lxf4.

38...Lxe5 39.a5 f3! 40.Sf1

Vits fina ställning har nu raserats. Svart har fördel.

40...Txg4+ 41.Kf2 Ld4+ 42.Te3 (42.Le3 Tg2#) 42...Tg2+ 43.Ke1 Tg1 44.Ld2 Lh3! 45.Lb4+ Ke5 46.Kd2 Txf1 47.Lc3 Tg2+ 48.Kc1 Tgg1?!

48...Lxc3 49.bxc3 följt av 49...f2 vinner direkt.

49.Kc2 Tf2+ 50.Kb3 Lf1 51.Ta4!

Vit har nu lyckats slinka utan. Chanserna är nu
helt lika.

**51...Lc4+! 52.Txc4 Txd1 53.Lxd4+ Txd4
54.Txd4?**

Vit behöver behålla båda tornen.

**54...Kxd4 55.Te1 Td2 56.d6 e3 57.Tf1 f2 58.d7
Ke5 59.a6 Txd7 60.Kc3 Ke4 61.b4 e2 62.Txf2
e1D+ 63.Kc4 Dxf2** och svart vann i tidsnöden.
0-1

Anders Pettersson

En av höjdpunkterna under denna säsong var matchen mot Örgryte. Derbyn är ju alltid speciella. Efter att ha satt upp laget felaktigt (upptäcktes två dagar före matchdag) fick jag göra en mindre justering och hamnade själv på andra bord. Det gick så här.

**1.d4 d5 2.c4 c6 3.Sf3 Sf6 4.Sc3 dxc4 5.a4 Lf5
6.e3 e6 7.Lxc4 Lb4 8.0-0 0-0 9.Sh4**

Förra gången jag mötte Mikael spelade han De2 här. Sh4 är lite hårdare.

9...Lg4 10.f3 Lh5

Jag spelade i JSM 1999 Sd5 mot Jonas Olsson och vann så småningom, trots att vit står lite bättre efter 11.fxc4 Dxc4 12.Df3. Trycket på f-linjen väger tungt.

11.g4 Sd5 12.De1

11.g4 Sd5 12.De1

Första riktiga tänket. 12.Sg2 är huvuddraget och varianten följer 12...Lg6 13.Sa2 Le7 14.e4 Sb6 (14...Sb4!?) 15.Lb3 a5 (15...c5 spelade Tiger 16.dxc5 S6d7 och vann ett bra parti 1999 mot Ulibin. Detta var anledningen till att jag spelade varianten för tio år sedan, men i det tidigare nämnda JSM-partiet glömde jag bort dragföljden. Numera verkar jag ha bättre koll.) 16.Le3 S6d7 17.Tc1 Te8. En ganska typisk ställning för Slaviskt har uppstått. Svart står solitt men lite trångt. Planen är Sf8, Sbd7, f6 och Lf7.

12...Le7

Känns logiskt. Eftersom ett framtida Sxc3 nog kan antas ske är det bra om löparen inte hotas med tempo. Dessutom får svart behålla vitfältaren ett tag till.

13.Sg2 Lg6 14.Df2

Ett bra profylaxdrag där vit förbereder e4. 14.e4? Sb6 och Dxd4.

14...Sxc3

Spelat efter långt betänkande. Jag tyckte att jag borde ha något bättre, men min naturliga framstöt c5 måste göras utan att fältet d5 blir svagt. 14...c5 15.Lxd5 exd5 16.dxc5 Lxc5 17.Td1 och vit står bra.

15.bxc3 c5

Vit har ett mäktigt övertag i centrum men svart har bättre figurspel. En jämn ställning har uppstått.

16.Sf4

16.e4 är hårdare. Frågan är hur ställningen är efter 16...Sc6 17.Le3 cxd4 18.cxd4 Tc8. med en viss grönfelldoft över ställningen. Vit står lite märkligt med springaren på g2. Å andra sidan tar det lite tid för svart att få igång svartsfältslöparen.

16...Sc6 17.Da2

Damen står dåligt här.

17...cxd4 18.Sxg6 hxg6 19.cxd4 Tc8 20.Lb2 Lb4

Bra drag. Nu står svart lite bättre. Den vita damen hade stått bättre på f2.

21.Tad1 Sa5 22.Ld3 Dg5 23.Kf2 Tc7

Ett kritiskt läge. Kanske valde jag fel men efter långt betänkande hittade jag inget bättre. Nu var vi båda i viss tidsnöd med ca 40 minuter kvar till tidskontrollen. Efter 23...Dh4+ 24.Kg1 verkar det som om svart helt enkelt har för få pjäser som kan sköta kungsangreppet. Därför en enkel torn-dubbling på c-linjen, men nu byter vit pjäser.

24.La3 De7 25.Lxb4 Dxb4 26.Dd2 Dxd2+ 27.Txd2 Tfc8

Svart har ett visst initiativ. Med korrekt spel kanske det kan bli remi, men nu hade Mikael ca tio minuter kvar.

28.Tb1 Tc3 29.Le4

Nog inte det bästa. Löparen stod bra på d3, men svart blir nog ändå tvungen att spela b6 förr eller senare.

29...b6 30.f4 (30.Td3 f5-+) 30...Ta3 31.f5

31.Tb4 Tcc3 32.Te2 Sc4.

31...gxf5 32.gxf5 Txa4 33.fxe6 fxe6

Mikael hade missat att d5 inte funkar p.g.a. att löparen på e4 hänger.

34.Te1 Tac4 35.Lf3 Tc2 36.Txc2 Txc2+ 37.Kg3 Tc3 38.Lg4 Kf7 39.h4 Sc4 40.Lh5+ Ke7 41.Kf4

Så där! Tidsnöden är över och svart står på vinst. I det här läget var matchsegern säkrad och poängen trillade fint in till oss.

41...a5 42.Lg6 a4 43.Lb1 b5

Svarts bönder är ostopparbara.

44.Tg1 Kf7 45.Tg5 b4 46.Tb5 Sxe3 47.Ke5 Sc4+ 48.Kf4 b3 49.h5 a3 50.Tb7+ Kf6 51.Ta7 a2 52.Lxa2 bxa2 53.Txa2 Se3 54.Td2 Sf5 55.Ke4 Tc4 0-1

Joel Åkesson

Det blev en rafflande seriefinal i division 1 för Manhems andralag. Inför sista rondan stod båda lagen på samma matchpoäng och samma partipoäng och möttes dessutom inbördes. Förutsättningarna var glasklara. Matchvinnaren var klar för Superettan. Vad skulle hända vid oavgjort? - Jo, då skulle Mark kravla sig förbi och knipa platsen i Superettan. Det var alltså bara vinst som gällde för båda lagen. Vårt lag hade förberett oss lite inför matchen med en träff på torsdagen innan. Laguppställningen gjordes klar och det gissades lite öppningar och varianter. Jag var inställd på vit mot Itai Panas, men hade förberett ett par skumma saker i Grünfeld och Benoni. Nu blev det Nimzoindiskt (se nedan). Matchen blev stenhård. Efter flera goda ställningar som runnit ut i sanden till remi för oss stod det till slut 3½-3½. Kvar på sista bordet var Jonas Bengtsson, som vann på tid i remiställning efter sex timmars episk kamp. Vi vara klara för superettan! Matchen andra vinstparti stod jag själv för och det var mitt bästa parti för säsongen.

	Anders Pettersson SS Manhem 2086
	Itai Panas Majorna SS 2191
<i>Nimzoindiskt E31, Allsvenskan 2008-09</i>	

1.d4 Sf6 2.c4 e6

En liten överraskning som sagt eftersom jag förberett Benoni eller Grünfeld.

3.Sc3 Lb4 4.Lg5

Långt ifrån det vanligaste, men en ganska lurig variant.

4...c5 5.d5 h6 6.Lh4 d6 7.e3 e5

Det vanliga är att svart först slår av på c3 innan e5. I detta partiet hade jag en "ful" springare på c3 som inte hörde till pjässättet. Vi skämtade om det innan partiet; att Itai var tvungen att byta bort den direkt. Nu behåller han den istället extra länge. En medveten psykning?

8.Dc2 Sbd7 9.Ld3

Finns inte med i öppningsboken, men jag har spelat uppställningen tidigare och trodde på den! 9...De7 Svart vill spela e4 för att ta kontroll på brädet.

10.f3 g5 11.Lg3!

Det är viktigt att ha stå på den diagonalen och indirekt utöva tryck mot d6.

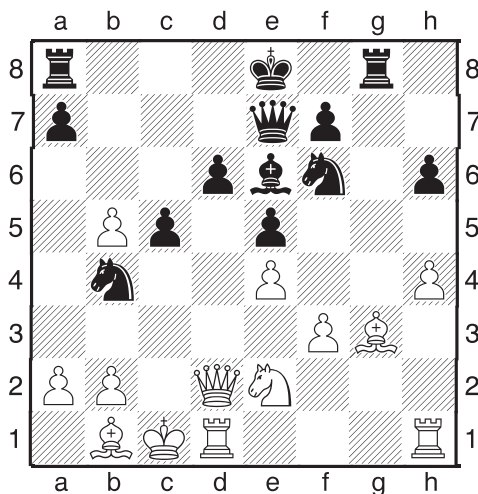
11...b5!? 12.h4 g4 13.0-0-0

Ställningen är nu mycket laddad. Frågan är var svart ska ställa sin kung.

13...Lxc3 14.Dxc3 Tg8 15.Se2 Sb6!?

Nu börjar det bli allvar! I partiet tyckte jag att jag stod helt ok, en bedömning som Fritz delar.

16.cxb5 Sbx d5 17.Dd2 Le6 18.e4 gxf3 19.gxf3 Sb4 20.Lb1

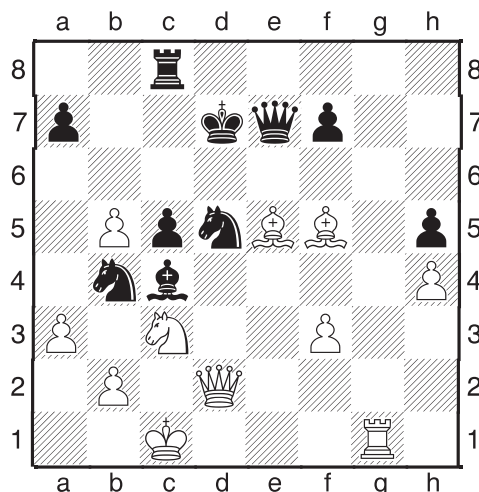
20...h5??

Itai var pressad på klockan och slänger iväg h5. Ställningen är för laddad för att en bonde på kanten ska ha någon betydelse. Efter det är det svart som kämpar i klar uppförsbacke resten av partiet. 20...Sxa2+ 21.Lxa2 Lxa2 22.Dxd6 Dxd6 23.Txd6 Sd7±.

21.a3! Lc4 22.Thg1 Tc8! 23.Sc3! d5?

Det avgörande misstaget som gör att svarts ställning rasar ihop. Bästa chansen är troligen 23...Lb3 24.Tde1 De6 med idén Ke7 och fortsatt hård kamp, även om vit står bättre.

24.exd5 Sfxd5 25.Lxe5! Tgx1 26.Tgx1 Kd7 27.Lf5+

1-0

Anders Pettersson

Manhem IV:s säsong i serien hade varit medioker. Istället för att vara med i toppstriden hade vi i stället kämpat för att inte bli indragna i bottenstriden. Inför sista ronden hade vi säkrat kontraktet och vi hade inget annat än äran att spela för.

Våra motståndare Kamraterna däremot spelade för uppflyttning och hade mönstrat säsongens starkaste lag, med drygt 200 poäng högre medelranking än oss. Man vinner inte schack på pappret vilket Kamraterna fick erfarva, när vi tog en gruvlig revansch för vår mediokra säsong och vann med 4½-3½. Trots Kamraternas förlust vann de serien eftersom Mölndal inte heller mäktade med att ta poäng i sista ronden.

På första bordet mötte jag Tom Borvander. Jag satt som på nålar och hoppades på att han skulle spela samma variant som tidigare partier, vilket han så snällt gjorde.

	Tom Borvander SK Kamraterna 2202
	Allan Lennerstad SS Manhem 1914
<i>Grünfeld D85, Allsvenskan 2008-09</i>	

1.d4 Sf6 2.c4 g6 3.Sc3 d5 4.cxd5 Sxd5 5.e4 Sxc3 6.bxc3 Lg7 7.Sf3 0-0 8.Tb1 c5 9.Le2 cxd4 10.cxd4 Da5+ 11.Ld2 Dxa2 12.0-0 Lg4 13.Lg5 h6 14.Lh4 b6

Detta var min lilla hemmagjorda prepp som enligt min icke kompletta databas inte är tidigare spelad. Tom verkade dock inte tagen på sängen av att jag avvek utan svarade i blixtempo.

15.Tc1

Detta svar ingick inte i min dekokt och trots lyckad prepp var det nu jag som satt och stekte. Jag kom fram till att tunga avbyten var till min fördel med mina fina kantbönder.

15...g5 16.Lg3 Tc8 17.Txc8+ Lxc8 18.h4

Ytterligare ett drag som tog mig på sängen.

Foto: Fredrik Westlund

18...Lg4 19.hxg5 hxg5 20.Te1 Sc6

Jag tyckte 21.Dc1 såg obehagligt ut med sitt hot på springaren, men insåg att 21. - Tc8 fungerade eftersom löparen garderar tornet och 22.d5 inte är något hot.

21.Sxg5 Lxe2 22.Txe2 Da3

22...Dc4!? Bättre med tanke på vits nästa drag som jag hade missat.

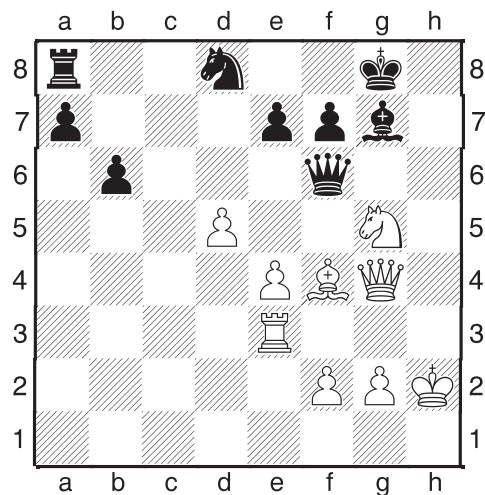
23.Te3!

En i mitt eget tycke lovande ställning hade plötsligt förvandlats till ett korthus och nu gällde det att hålla tungan rätt i mun om inte hela ställningen skulle rasa ihop.

23...Da2!

Damen måste bli delaktig i försvaret.

24.d5 Sd8 25.Dg4 Da1+ 26.Kh2 Df6 27.Lf4

27...e5! 28.Lg3 Dg6!

Det oundvikliga dambytet är en strategisk seger för mig. Observera Kronblom som plötsligt är i sitt esse på sin soffa på a8.

Jan Möller (från vänster), Vincent Andréasson och Allan Lennerstad, ger inte Kamraterna något till skänks.

29.Df5 Dxf5 30.exf5 a5 31.f4 f6 32.fxe5 fxe5

32...fxg5? väcker liv i vits bönder. 33.f6 Lh8
34.Le1.

33.Se4 b5 34.Tb3 b4 35.f6 Lf8 36.Lxe5 Sf7

Nödvändigt eftersom vit lurar med otäcka matthot.

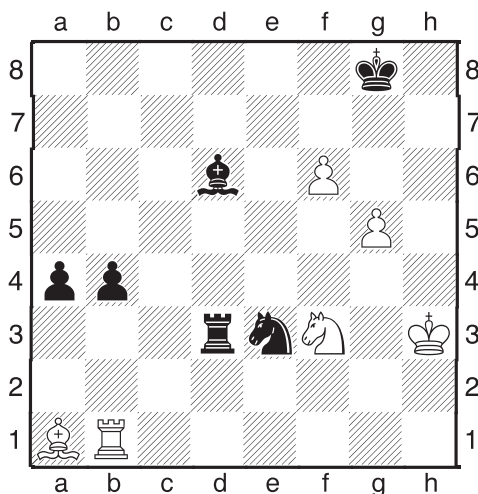
37.Ld4 a4 38.Tb1 Ta5

Kronblom lyfter ändan ur soffan.

39.d6 Sxd6-- 40.Sd2 Sf5 41.La1

Jag hittade ingen enkel metod att forcera ner mina fina bönder. Genom att försöka sätta press mot kungen hoppas jag tvinga fram fler avbyten.

41...Td5 42.Sf3 Ld6+ 43.Kh3? Se3 44.g4 Td3
44...a3 45.Sd4-- **45.g5?**

45...Kf7??

45...Sc4--. I stället för att utnyttja en gaffel går jag in i en. 46.Kg4 Txf3 47.Kxf3 Sd2+ 48.Ke2 Sxb1 49.g6.

46.Le5

Som så många gånger precis efter man gjort ett feldrag, så slår blixten ner omgående. Det var bara att försöka hålla masken och hoppas att han inte

skulle se 46.Txb4!, men tänkte: detta missar han aldrig. Men det gjorde han! Jag får jag nog tacka hans snabba spelstil för detta, som jag finner fascinerande.

Inga lutare, undrar om han använde mer än tre minuter på något drag. En beslutsam spelstil utan tvekan, överväganden och slöseri med tvivel, som jag tror jag med många har något att lära av. Men denna gång så straffade sig denna spelstil i stället. 46...Sc2 47.Tb7+ Ke6 48.Kg4 Se3+ 49.Kh5=.

46...Sc4

Jag var säker på att segern var säkrad när jag hittade denna luriga kombination som leder till pjäsvinst. Trots hjälp av dator så är jag fortfarande osäker om det finns någon vinst eller är remi.

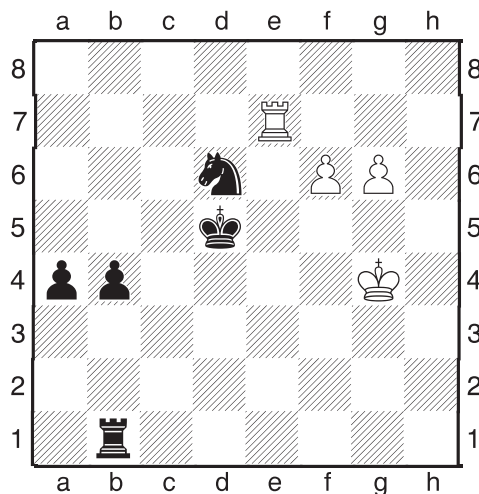
47.Lxd6 Txf3+ 48.Kg4 Tb3 49.Th1

Efter Txb3 kan man inte hindra att det blir dam.

49...Sxd6 50.Th7+ Ke6?

Min plan är att torn och springare ska offras på vits fribönder och att mina fribönder ska till tredje raden. Med kungen på e6 tänkte jag att min kung kunde gardera b-bonden vid behov. Dock är 50...Ke8 är något bättre, för då kan man undvika att svart offerar tornet på springaren. 50...Ke8 51.g6 Tb1 52.Te7+ Kd8 53.Ta7 Tg1+ 54.Kh3 a3 55.g7.

51.Te7+ Kd5 52.g6 Tb1

53.f7??

MISSISSIPPIALLIGATORN

ALLIGATOR MISSISSIPPIENSIS

AVEN KALLAD AMERIKANSK ALLIGATOR, är den största alligatorn. Man kan skilja alligatorerna från krokodilerna genom att se på tänderna. När munnen är stängd ser man bara tänder i överkäken. Alligatorns huvud är bredare och kortare och käken är u-formad och kraftigare.

Hannen kan bli 6 meter lång (obekräftade rapporter anger längder på upp till sju meter eller mer) och väga upp till 500 kilo. Honorna är mindre, de kan bli upp till 3-4,5 meter långa och väga upp till 300 kilo. När alligatorerna har dödat ett byte till exempel ett rådjur gör de en dödsrullning för att slita loss köttstycken. De gör det för att de inte kan tugga. Dödsrullningen är mycket effektiv. Dödsrullningshastigheten är 360 grader på mindre än en halv sekund. Alligatorns skenbara lättja är till för att spara energi. De kan springa i en hastighet på upp till 50 km/h på korta sträckor och tack vare den kraftiga svansen kan den simma

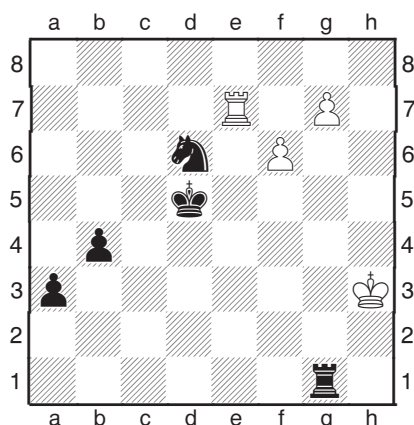
upp till 15 km/h eller lite mer. Den kan till och med hoppa upp i luften om nu deras frukost sitter i en gren över marken.

Mississippialligatorer kan vänta under vattnet i flera timmar på sitt byte. Den är en skicklig dykare och en farlig och fruktad jägare. Mississippialligatorer äter framförallt tvättbjörnar, olika arter av benfiskar (exempelvis pirayor eller cikliderer) och ibland till och med apor och människor. Det händer också att Mississippialligatorn dödar och äter upp tamboskap. 🦎

Källa: Wikipedia

Jag var lättad att han valde f-bonden i stället för g-bonden. Jag trodde ändå att jag också kunde vinna efter 53.g7 Tg1+ 54.Kh3! =. Överkurs. Inte bara försvinner vits kung från de luriga springarschackarna. Det förhindrar också möjligheten att göra Th1+ – g1+, som annars skulle göra att Kronblom efter påtvingad utflykt, ändå skulle hinna med att stoppa vits promovrade bonde. (54.Kh5? Sf5 55.f7 Sxg7+ 56.Kh6 Sf5+ 57.Kh5 Tf1 58.Ta7 a3) 54...a3 .

Analysdiagram

55.Te1!! Herregud vilket drag datorn hittade. Vits plan är fortfarande att offra tornet på springaren, men lyckas med konststycket att få bort Kronblom från första raden. 55... Tg6 56.Td1+ Ke6 57.Txd6+ Kf7 58.Ta6. Samma ställning hade kunnat uppkomma efter 55.Td7 men med Kronblom på g1 med följden att b3 vinner.

53...Sxf7!

Min offerplan går vägen och i stället för att mina bönder är på tredje raden och kan ta sig ner av egen kraft, så får kungen i stället lyfta den kommande drottningen över tröskeln.

54.Txf7 Tg1+ 55.Kf5 a3 56.Ta7 Kc4 57.g7 Kb3 58.Ke4 a2 59.Kd3 Txg7!! Och Kronblom fick sin gädda. **0-1** 🦎

Allan Lennerstad